

เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

วรรณา จันทร์เพ็ญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1๗๕๖๖๖

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มานี ชูไทย)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มานี ชูไทย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจริญระนัย)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ รองศาสตราจารย์มานี ชูไทย ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ที่ได้เสียสละเวลาเป็นอย่างมากในการให้คำปรึกษาแนะนำ การปรับปรุงแก้ไขพร้อมทั้งให้กำลังใจจนสามารถทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ลงได้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ กรรมการสอบเพิ่มเติมและคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ และผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ได้จัดพิมพ์และกรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์หิรัญ ดำรงผล ผู้จัดการโรงเรียนบางอ้อศึกษา อาจารย์มานิต ระวังหิน อาจารย์ยุคล นุ่นชื่น ที่กรุณาให้โอกาสสนับสนุนและทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จและขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้มีส่วนช่วยเหลือให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้บรรลุผลสำเร็จเรียบร้อยด้วยดีทุกประการ

คุณความดี คุณค่า และประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบให้ คุณพ่อพร้อมคุณแม่สุธรรม จันทร์เพ็ญ รองศาสตราจารย์วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ คุณลุง พี่ ๆ น้อง ๆ และ เพื่อน ๆ ซึ่งท่านทั้งหลายเหล่านี้เป็นผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจด้วยดีมาตลอด ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง

วรรณา จันทร์เพ็ญ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ข้อตกลงเบื้องต้น	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	ตัวแปรที่ศึกษา	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	7
	ความหมายของเจตคติและทฤษฎี.....	7
	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม	14
	องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
	งานวิจัยในต่างประเทศ	28
	งานวิจัยในประเทศไทย	30
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	32
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	33
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	33
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	34
	ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	35
	การหาคุณภาพของเครื่องมือ	35
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
	วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล	36

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	38
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และการแปลผล	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	55
บทย่อ	55
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	55
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	55
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	55
วิธีจัดกระทำข้อมูล	55
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
อภิปรายผล	57
ข้อเสนอแนะ	57
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	58
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	63
ประวัติย่อของผู้วิจัย	74

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนและร้อยละของสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	39
2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของ วิชาพลศึกษา	42
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาและหลักสูตร วิชาพลศึกษา	44
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านการสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	45
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอน วิชาพลศึกษา	47
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	49
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ..	50
8	เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาที่มีต่อการเรียน พลศึกษา เป็นรายด้าน	51
9	เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามที่มี ต่อการเรียนวิชาพลศึกษา โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ.	52
10	เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนา อิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เป็นรายด้านและรวมทุกด้านจำแนกตาม ระดับชั้นเรียน	53

11	เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนา อิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา	54
----	--	----

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

พลศึกษาเป็นกิจกรรมและเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ เพราะความต้องการโดยธรรมชาติของมนุษย์นอกเหนือจากปัจจัย 4 ซึ่งได้แก่อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรคแล้ว มนุษย์ยังต้องการการเคลื่อนไหวหรือการออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาสุขภาพ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจของตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่ อวย เกตุสิงห์ (2520 : 44) กล่าวไว้ว่า การออกกำลังกายเปรียบเสมือนหนึ่งกับอาหาร ร่างกายต้องการอาหารอย่างที่เราทราบกันอยู่แล้ว และต้องการการออกกำลังกายด้วย ถ้าร่างกายขาดการออกกำลังกาย ก็จะมีผลคล้าย ๆ กัน แต่อาจจะไม่ชัดเจนทีเดียว ถ้าเราเอาคนหรือสัตว์ไปขังไว้ในที่แคบ ๆ ไม่ให้เขาสามารถออกกำลังกายได้ เขาก็จะมีอาการขาดการออกกำลังกายขึ้น และอาการเช่นนี้ก็จะพูดได้ว่า คล้ายคลึงกับการขาดอาหาร เช่น จะมีอาการเมื่อยขบ ไม่มีแรง และในที่สุดก็จะเกิดโรคแทรกขึ้นมา ทำให้ตายได้เหมือนกัน...

❖ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคนเพราะเป็นการส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงมีสุขภาพอนามัยดี ทั้งยังช่วยฝึกอบรมให้มีจิตใจที่เข้มแข็ง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้จักรับผิดชอบ รู้จักให้อภัย ฝึกให้มีความสามัคคี ปลูกฝังให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา สามารถปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัยและตัดสินใจได้เหมาะสมระดับที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราโชวาทในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬานักเรียน ปีพุทธศักราช 2508 ความว่า

.....การกีฬานั้นสำคัญมาก นอกจากจะทำให้ให้นักเรียนและประชาชน มีกำลังกาย และอนามัยดีแล้วยังช่วยฝึกจิตใจให้รู้จักหน้าที่ มีความสามัคคี ในหมู่คณะ ทั้งฝึกให้เกิดความกล้าหาญ อดทน รู้แพ้ รู้ชนะ มีจิตใจเป็น นักกีฬาอย่างแท้จริง การกีฬายังช่วยให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีความสมบูรณ์ด้วยสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้นักเรียนมีจิตใจ แน่วแน่ ตัดสินใจได้รวดเร็วมีความเพียรพยายามไม่ทอดถอยและมีความหนักแน่น รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักให้อภัย ผู้มีใจเป็นนักกีฬา จึงเป็นผู้มี

ประโยชน์ต่อสังคม และนำคบหาสมาคมด้วยอย่างยิ่ง.....

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2508 : 628)

รวมความว่าการเล่นกีฬาก่อให้เกิดผลดีทางร่างกายและจิตใจ ส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียวกัน โดยเฉพาะนักเรียนเมื่อมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงย่อมทำให้การศึกษาเล่าเรียนเป็นไปโดยสม่ำเสมอ อันเป็นวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนา ซึ่งจะเป็นผลสืบเนื่องไปถึงการเป็นพลเมืองดีของชาติต่อไป

ในการประชุมสามัญ สมัยที่ 20 ขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ณ กรุงปารีส เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2521 ได้ประกาศนโยบายให้ประเทศต่าง ๆ ได้ตระหนักว่า บุคคลย่อมมีอิสระในการพัฒนาร่างกาย สติปัญญา และจริยธรรมตามสิทธิของตน รวมทั้งโอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับพลสามารถ และการกีฬา ได้ตามเอกัตภาพเมื่อบุคคลได้รับการพัฒนาในด้านร่างกาย สติปัญญาและจริยธรรมให้มีคุณภาพเลิศแล้ว ย่อมช่วยให้การพัฒนาประเทศได้ในที่สุด (กรมพลศึกษา. 2526 : 4)

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรการตามนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม ระยะที่ 8 (พ.ศ.2540-2541) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพลานามัยและการกีฬาดังนี้คือ

1. สร้างสระว่ายน้ำแบบประหยัดและหากมีงบประมาณเพียงพอจะสร้างสนามกีฬาและจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ในการเล่นกีฬาโดยให้กระจายทั่วถึงทุกพื้นที่
2. ส่งเสริมการเล่นกีฬาพื้นฐานและกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างกว้างขวางโดยบูรณาการไว้ในกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมนันทนาการ
3. มุ่งพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาและนักกีฬาความมาตรฐานสากลตลอดจนเผยแพร่มวยไทย และกีฬาเปิดอื่นให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ.2539:35-40)

แนวนโยบายการศึกษาของรัฐข้อ 13 ยังได้กำหนดว่า รัฐพึงจัดให้สาระและกระบวนการเรียนรู้ครบถ้วนและกลมกลืนกันระหว่างความเจริญงอกงามทางร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้ เพื่อดำรงชีวิตที่สมบูรณ์ตามสภาพที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 3) และหมวดที่ 6 กล่าวถึง ศิลป วัฒนธรรม จริยธรรม พลานามัย สภาพแวดล้อมและกิจกรรมเยาวชนซึ่งในข้อ 51 ระบุว่า รัฐพึงจัดการพลศึกษาในทุกระดับการศึกษา และพึงจัดให้แก่ประชาชนทั่วไปด้วยเพื่อเสริมสร้างให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของการกีฬา สุขภาพอนามัย และกิจกรรมการพักผ่อน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 15)

การพลศึกษาในประเทศไทย เริ่มครั้งแรกในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ได้ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศใช้โครงการศึกษาเพื่อให้มีการจัดการศึกษาแผนใหม่ในประเทศไทยครั้งแรกเมื่อ พุทธศักราช 2441 และวิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง และได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาชาติ ฉบับที่ 1 ในปีพุทธศักราช 2475 การพลศึกษาจึงได้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการจัดการศึกษาชาติ คือ พุทธิศึกษา พลศึกษา และจริยศึกษา จากแผนการศึกษาชาติ ฉบับพุทธศักราช 2524 ที่ประกาศใช้ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่า วิชาพลศึกษานั้นมีความสำคัญและเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนจะต้องเรียน ตามแผนการศึกษาฉบับนี้มุ่งให้เยาวชนของชาติมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน

สำหรับการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) นั้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบสัมมาชีพ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงาน ตนเอง และสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชน และครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2533 : 1) ฉะนั้น การเลือกเรียนในระดับนี้สิ่งที่ควรจะเน้นคือด้านเจตคติเป็นอันดับแรก เพราะเจตคติของนักเรียนย่อมจะเกิดขึ้นก่อนความรู้ และทักษะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในปัจจุบันนี้ ผู้สอนมักจะละเลยเรื่องเจตคติของนักเรียนกันมาก ซึ่งทำให้เกิดผลเสีย คือนักเรียนไม่สามารถนำทักษะไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะนักเรียนไม่มีความรักความซาบซึ้งในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง

การสอนวิชาพลศึกษามีได้มุ่งให้ทุกคนเป็นนักเรียนกีฬาอดเยี่ยมในระดับสูง แต่ควรเน้นในเรื่องสุขภาพ พละนามัยมากกว่าความเป็นเลิศในทางกีฬา เพียงให้เล่นกีฬา มีทักษะพื้นฐานที่ถูกต้อง ดูกีฬาเป็น มีน้ำใจนักกีฬา เข้าใจระเบียบกติกาการเล่น เล่นกีฬาด้วยความสนุกสนาน มีความสามัคคี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2520 : 39) การเรียนวิชาพลศึกษาควรสร้างวินัยในการเรียนให้เหมาะสม มีบรรยากาศทางวิชาการ แต่ไม่ควรเคร่งเครียดเกินไป ควรสร้างความอบอุ่น กระตุ้นไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายการเรียนและฝึกทักษะกีฬาเพื่อให้มีใจรัก มีนิสัยรักในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อความสนุกสนาน เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อที่ดีในสังคม สิ่งเหล่านี้จะแสดงถึงเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาเพราะเจตคติจะแสดงถึงสภาพของจิตใจ ทำที่ความรู้สึก รวมทั้งอารมณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ที่มีต่อมนุษย์ด้วยกันเอง เจตคติจะเกิดขึ้นหลังจากได้

รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น ๆ มาแล้ว ซึ่งอาจเป็นลักษณะบวก คือ ความสนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุนหรือปฏิบัติตามความเต็มใจ หรือลักษณะลบ คือเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่พอใจ ขัดแย้ง ไม่ให้ความร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติตามดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน จึงควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อไป

นักเรียนมุสลิม (ผู้นับถือศาสนาอิสลาม) เป็นนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามตามหลักสูตรการศึกษาร่วมด้วยเนื่องจากนักเรียนมุสลิม มีศาสนบัญญัติที่เคร่งครัดมาก อันผิดจากศาสนบัญญัติของศาสนาอื่น โดยเฉพาะการแต่งกาย เช่น นักเรียนหญิงจะต้องสวมเสื้อแขนยาว สวมผ้าคลุมหรือกางเกงขายาว สวมถุงเท้าและต้องคลุมศีรษะ และนักเรียนชายต้องสวมกางเกงขายาว เพราะศาสนาให้ชายปกปิดร่างกายอย่างน้อยตั้งแต่สะดือถึงหัวเข่า(สั้นกว่านี้ไม่ได้) ขณะที่ปฏิบัติศาสนกิจอยู่ในโรงเรียน แต่ศาสนาอิสลามไม่ได้ห้ามผู้นับถือศาสนาอิสลามออกกำลังกาย แม้กระทั่งองค์ศาสนาเองก็ชอบการออกกำลังกาย และในการประกอบศาสนกิจ วันละ 5 เวลาที่มีอริบทที่ส่งเสริมการออกกำลังกาย และหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของกระทรวงศึกษาธิการขณะที่นักเรียนมุสลิมมีความจำเป็นต้องเรียนวิชาพลศึกษาตามที่กำหนด

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเจตคติของนักเรียนมุสลิมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อศึกษาว่า นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบความคิดเห็นและเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขในด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น และนำมาพัฒนาปรับปรุงให้เกิดคุณประโยชน์บรรลุมตามวัตถุประสงค์ในด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชาย กับ นักเรียนหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบเจตคติของนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลาม ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
2. เป็นแนวทางให้ครู อาจารย์ ผู้สอนวิชาพลศึกษาและผู้เกี่ยวข้องตลอดจนผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำผลจากการศึกษาไปพัฒนาปรับปรุงการสอนวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป
3. เป็นแนวทางสำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะโรงเรียนมุสลิมที่มีการปฏิบัติศาสนากิจที่โรงเรียน และมีนักเรียนส่วนใหญ่เป็นมุสลิมในชุมชนมุสลิมในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม จากโรงเรียนมุสลิมในเขตกรุงเทพมหานคร 10 โรงเรียน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามจำนวน 10 โรงเรียน จำแนกตามเพศและระดับชั้น
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ซึ่งจำแนกออกเป็นเจตคติต่อด้านต่าง ๆ ดังนี้
 1. ด้านจุดมุ่งหมายวิชาพลศึกษา
 2. ด้านวิชา เนื้อหา และการจัดการเรียนการสอน
 3. ด้านบุคลิกภาพต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา
 4. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา
 5. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา หมายถึง ความรู้สึก นึกคิด หรือความเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด พฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา ซึ่งนักเรียนมีประสบการณ์มาแล้ว ซึ่งอาจมีลักษณะไปในทางบวก เช่น ความชอบ ความนิยม ความศรัทธา ความสนใจ หรือมีลักษณะไปในทางลบ เช่น ความไม่ชอบ ไม่นิยม ไม่ศรัทธา ไม่สนใจ
2. นักเรียนมัธยมศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม หมายถึง นักเรียนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
3. วิชาพลศึกษา หมายถึง วิชาพลศึกษาที่จัดให้มีการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ทั้งวิชาบังคับแกน บังคับเลือก และเลือกเสรี

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ความหมายของเจตคติ และทฤษฎี

เจตคติ (Attitude) เป็นนามธรรมมาจากภาษาละตินว่า Aptus หมายถึง การเตรียมพร้อมแห่งสภาพจิตใจของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และเจตคติเป็นอารมณ์ที่มีอยู่ในทุกคนแต่อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน เจตคติเป็นสิ่งที่ผลักดันบุคคลให้แสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า อันอาจเป็นบุคคล วัตถุ สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งปฏิกิริยาที่แสดงออกมานั้นอาจอยู่ในลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการการเรียนรู้ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2523 : 108) นอกจากนี้ มีผู้ให้ความหมายของคำว่า เจตคติ ไว้หลายลักษณะ เช่น

อัลลพอร์ต (Allport 1967 : 142) กล่าวว่าเจตคติ หมายถึงสภาวะของความพร้อมทางด้านจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคลสิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

(Anastasi 1968 : 479-480) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึงความโน้มเอียงที่จะแสดงออกทางชอบหรือไม่ชอบสิ่งต่าง ๆ เช่น เชื้อชาติ ธรรมเนียมประเพณีหรือสถาบันต่าง ๆ เจตคติไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงแต่สามารถสรุปได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกมาภายนอกทางภาษา และไม่ใช้ภาษา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 3) กล่าวว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับ เหม ทองชัย (เหม ทองชัย, 2523 : 41-42) ที่กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายหลังจากการที่วิชาพลศึกษาได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น เจตคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล เจตคติไม่อาจวัดได้โดยตรงแต่วัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกมาในรูปความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น เจตคติมีระดับความมากน้อย และมีทิศทางซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นลักษณะของความพึงพอใจ เห็นชอบ ศรัทธา ยอมรับ สนับสนุน ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ

2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะของการแสดงออกในทางตรงข้ามกับเจตคติเชิงนิมาน เช่น ไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ทำตาม

3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกในลักษณะเฉย ๆ ไม่ชอบหรือไม่เกลียด

สุนีย์ ธีรดากร (2525 : 125) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นสภาพทางจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์อันทำให้บุคคลมีท่าทีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจแสดงท่าทีออกมาในทางที่พอใจเห็นด้วย หรือไม่พอใจไม่เห็นด้วยก็ได้

จากที่ได้กล่าวมา พอสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคลหรือสิ่งของ เช่น เจตคติของนักเรียนที่มีต่อบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ซึ่งจะมีทิศทางได้ทั้งด้านบวกและด้านลบ ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและความรู้สึกของแต่ละบุคคล ทั้งนี้เจตคติอาจไม่เปลี่ยนแปลงเลยตลอดชีวิต หรืออาจเปลี่ยนแปลงใหม่ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ การได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ และการเปลี่ยนแปลงเจตคติจะเกิดขึ้นช้าหรือเร็ว อยู่ที่ความคิด ความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจเรื่องของเจตคติเพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการกระทำ

องค์ประกอบของเจตคติ

ศักดิ์ สุนทรเสถณี (2528 : 4) ได้กล่าวถึงเจตคติว่า ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของเจตคติ

เจตคติ เป็นสิ่งที่ไม่ได้มีมาแต่กำเนิด แต่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และเมื่อเกิดเจตคติแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากในทันทีทันใด แต่ต้องอาศัยเวลา และกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงด้วย

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2509 : 170-206) กล่าวว่า เจตคติเกิดเมื่อองค์ประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน พอจะสรุปลักษณะสำคัญของเจตคติได้ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

2. เจตคติเป็นสภาวะของจิตใจที่มีความมั่นคงพอสมควร แต่ก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งมีอิทธิพล เนื่องมาจากสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

3. เจตคติเป็นสภาวะของจิตใจ มีอิทธิพลต่อการกระทำของบุคคลและมีผลให้บุคคลมีท่าทางสนองตอบต่อสิ่งเร้าไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

ส. วาสนา ประวาลพฤกษ์ (2524 : 5) ได้สรุปลักษณะสำคัญของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เจตคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเตรียมนี้เป็นการตระเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้

2. สภาพความพร้อมที่จะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบ ต่อสิ่งนั้น ๆ จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบายไม่ค่อยได้ และบางครั้งไม่มีเหตุผล

3. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม

4. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้

5. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ บุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระยะเวลาเรียนรู้ ปัญหา เป็นต้น

6. เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้และประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติก็อาจเปลี่ยนแปลงได้

2. การเกิดเจตคติและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ดังที่ อัลพอร์ท (ศักดิ์. สุนทรเสนี. 2528 : 4 : อ้างอิงมาจาก Allport. n.d.) ได้เสนอความคิดเห็นว่า เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่าง ๆ เช่น เจตคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน และอื่น ๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว ยังทำให้มีแบบแผน (pattern) เป็นตัวของตัวเองด้วย ดังนั้น เจตคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคน ๆ นั้น

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดเจตคติ คนบางคนได้มาจากการเลียนแบบเจตคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อแม่ ครู พี่น้อง และบุคคลอื่น ๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีเจตคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น เจตคติต่อศาสนา สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

2.1 การเกิดเจตคติ

1. เจตคติเกิดจากการอบรมตั้งแต่เล็ก ๆ โดยเป็นไปในลักษณะค่อย ๆ ดูซึมจากการเลียนแบบพ่อแม่และคนข้างเคียง ไม่ต้องมีใครสอน

2. เกิดจากประสบการณ์ของบุคคลที่ทำให้เกิดความคิดความรู้สึกนั้น ๆ

3. เกิดจากการรับและถ่ายทอดจากเจตคติที่มีอยู่แล้ว เช่น การรังเกียจผิว

4. จากสื่อมวลชนซึ่งทำให้บุคคลเกิดเจตคติบางอย่างหรือ เลียนแบบเจตคติบางอย่างได้

2.2 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

พรณี ข.เจนจิต (2528 : 288-289) ได้อธิบายถึงเรื่องของเจตคติที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. ให้ได้รับข้อมูลในทุกแง่ทุกมุมเกี่ยวกับสิ่งที่ตนมีเจตคติไม่ดี คือ ให้มองทุกด้านไม่ใช่มองแต่ด้านเดียว

2. จัดประสบการณ์ใหม่ให้เกิดการเรียนรู้ใหม่

3. เราให้เกิดอารมณ์กลัวเพื่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีแก่สิ่งที่ต้องการให้เลิกปฏิบัติ

จะเห็นว่าเจตคติเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงได้โดยการจัดสถานการณ์ให้ใหม่ สร้างแรงจูงใจ หรือให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องด้วยการกระทำ หรือจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมให้ร่วมสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเจตคติที่พึงปรารถนา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบทางด้านความคิด ความเข้าใจ และมีผลทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงด้วย ซึ่งเราสามารถแบ่งลักษณะดังกล่าวได้ดังนี้คือ

1. เจตคติจะเปลี่ยนแปลงเมื่อได้รับการจูงใจ

2. เจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเกิดการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์โดยตรง

3. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้เมื่อบุคคลได้รับเรียนรู้ใหม่เพิ่มเติมขึ้นและยอมรับในคุณสมบัติหรือสถานการณ์ของสิ่งนั้น ๆ

4. เจตคติจะเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อมีการกระทำและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง

การเปลี่ยนแปลงเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อมของสังคม คือ

1. การยินยอม (Compliance) คือ การยอมรับอิทธิพลจากผู้อื่นเพื่อให้เขาปฏิบัติในทางที่ตนต้องการหรือพอใจ
2. การเลียนแบบ (Identification) คือ การแสดงพฤติกรรมเพื่อให้เหมือนสมาชิกในสังคม หรือให้คนอื่นเห็นว่าตนเป็นคนเก่ง เพื่อจะมีสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลอื่น
3. การรับอิทธิพลจากสิ่งต่าง ๆ เนื่องจากตรงกับค่านิยมที่มีอยู่ในตัวบุคคลเอง (Internalization)

ประโยชน์ของเจตคติ มีดังต่อไปนี้คือ

1. ช่วยให้เราเตรียมพร้อมเพื่อกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่งได้สำเร็จลงด้วยดี
2. ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ เพราะเจตคติเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรม
3. ทำให้รู้ล่วงหน้าว่าผลที่ได้จะเป็นอย่างไร
4. ช่วยให้หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา และสามารถหาสิ่งอื่นมาทดแทนได้ (ซูซีฟ อ่อนโคสูง. 2518 : 7)

3. การศึกษาเจตคติ

อาจทำได้ 3 วิธี คือ

1. การสังเกต (observation) เป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้การศึกษาเจตคติโดยใช้หูและตาเป็นสำคัญ การสังเกตเป็นวิธีการศึกษาพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วนำข้อมูลที่สังเกตได้ไปอนุมานว่า บุคคลนั้นมีเจตคติต่อสิ่งนั้นอย่างไร การสังเกตนี้ไม่ค่อยจะใช้มากนัก เพราะถ้าไม่มีการแสดงพฤติกรรมออกมา เราก็สังเกตไม่ได้ การแสดงพฤติกรรมอาจจะเกิดขึ้นในเวลาใดเวลาหนึ่ง ผู้สังเกตต้องใช้เวลามาก เป็นการเสียเวลา
2. แบบรายงานตนเอง (self-report) เป็นการศึกษาเจตคติ ความสนใจ และบุคลิกภาพของบุคคล โดยให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นว่า รู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี ผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดของเขาออกมาตามประสบการณ์และความสามารถของเขา
3. วิธีสร้างจินตภาพ (projective techniques) เป็นวิธีสร้างจินตนาการโดยใช้ภาพเพื่อที่จะใช้วัดเจตคติบุคลิกภาพของบุคคล โดยที่ภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลนั้นแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถบ่งบอกได้ว่า บุคคลนั้นมีความรู้สึกอย่างไร

การสร้างและการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้ในเรื่องการเรียนอันเกี่ยวข้องกับตัวครู การศึกษา และเพื่อน ซึ่งแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ

1. เจตคติที่ดีต่อการเรียนหรือเจตคติทางบวก นักเรียนจะแสดงออกใน

ลักษณะพึงพอใจในการเรียน สนใจการเรียน มีความรู้สึกว่าครูเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อนให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน

2. เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนหรือเจตคติทางลบ นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะความไม่พอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความท้อแท้ เบื่อหน่าย

เจตคติต่อการเรียนรวมถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน ตัวครู วิธีการสอนของครู และคุณค่าในการศึกษา ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนได้

การที่นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนจะเป็นตัวกำหนดแนวทางพฤติกรรมของตนเองไปสู่จุดหมายปลายทางของการเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่ง อัจฉรา สุขารมณ (2527 : 183-184) ได้กล่าวถึงการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนไว้ ดังนี้

1. การสร้างเจตคติที่ดีต่อโรงเรียนและวิชาต่าง ๆ อาจทำได้โดย

1.1 จัดความคิดเห็น นำความพอใจ นำความสนุกสนาน มาให้แก่ผู้เรียน โดยการสอนวิชาต่าง ๆ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริง

1.2 ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องต่าง ๆ เช่น ความประพฤติ ความมีวินัยในตนเอง และวินัยทางสังคม ให้ความอบอุ่น และพยายามทำความเข้าใจและรับรู้ปัญหาส่วนตัวของเด็ก เด็กจะเลียนแบบเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างไปจากครูได้

1.3 จัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในโรงเรียนให้น่าสนใจ เช่น สภาพของห้องเรียน บรรยากาศในห้องเรียน มีการจัดห้องสมุดศูนย์การเรียนรู้ ห้องอ่านหนังสือ

2. การเปลี่ยนแปลงแก้ไขเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ทำได้โดย

2.1 ให้การแนะแนวหรือให้คำแนะนำที่ถูกต้อง

2.2 อาจใช้พลังกลุ่มช่วยในการเปลี่ยนแปลงนิสัยไม่ดีบางอย่าง

2.3 มีการให้แรงเสริมประเภทต่าง ๆ โดยเลือกหาแรงเสริมที่ตรงกับความต้องการของเด็ก

การวัดเจตคติ

การศึกษาเพื่อสร้างเครื่องมือวัดเจตคติ จำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะของเจตคติ ซึ่ง สก็อตต์ (Scott, 1968 : 206-210) กล่าวถึง ลักษณะเจตคติที่ควรจะศึกษาพอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ทิศทางของเจตคติ (direction) แสดงออกได้ 2 ทิศทาง คือ

1.1 เจตคติเชิงนิมาน หรือเจตคติทางบวก (positive) เป็นความโน้มเอียงของอารมณ์ไปในทางอ้อม คล้อยตามหรือเห็นด้วย

1.2 เจตคติเชิงนิเสธ หรือเจตคติทางลบ (negative) เป็นความโน้มเอียงทางอารมณ์ในลักษณะไม่พึงพอใจ เกลียด ต่อต้าน หรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งของ วัตถุ หรือ สภาพการณ์ใด ๆ

2. ระดับของเจตคติ (magnitude) หมายถึง การที่บุคคลแสดงความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ความรู้สึกอาจมี

2.1 ระดับผิวเผิน จะไม่มีความคงที่แน่นอน เปลี่ยนแปลงง่าย เป็นเรื่องของความรู้สึกทั่ว ๆ ไป ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป

2.2 ระดับที่ลุ่มลึก จะคงทนถาวร เปลี่ยนแปลงได้ยาก เป็นเรื่องของความยึดมั่น ถ้อยมั่น ค่านิยม และบุคลิกลักษณะ

3. ความเข้มของเจตคติ (intensity) หมายถึง ปริมาณของความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความเข้มหรือปริมาณของเจตคติในแต่ละทางนั้นจะปรากฏออกมาในรูปของคะแนนที่ได้จากการใช้เครื่องมือวัด ซึ่งมีความเข้มของเจตคติจะเป็นเครื่องบอกถึงความเข้มของพฤติกรรมที่บุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยความรุนแรง หรืออ่อนอ่อน มากน้อย เพียงใด

เทอร์สโตน (Thurstone, 1982 : 726) ให้ความเห็นว่า เจตคติจะวัดโดยตรงไม่ได้ แต่จะต้องวัดจากการแสดงออกในรูปความคิดเห็นหรือภาษาพูด ซึ่งอาจจะวัดได้ไม่แน่นอนนัก จึงมีผู้ให้คำแนะนำว่า ควรจะวัดเจตคติจากพฤติกรรมที่แสดงออกจริง ๆ แต่ก็มีผู้คัดค้านว่าอาจคาดเคลื่อนได้ เพราะพฤติกรรมของคนเราอาจบิดเบือนจากเจตคติที่มีอยู่จริง ดังนั้น เทอร์สโตน จึงให้ความเห็นว่า ทั้งภาษาพูดและพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นเพียงเครื่องชี้เจตคติเท่านั้น ย่อมจะมีความคลาดเคลื่อนตามหลักของการวัดผลบ้าง เขาจึงใช้วิธีวัดเจตคติจากการตอบว่า เห็นด้วยหรือ

ไม่เห็นด้วย กับข้อความในแบบวัดเจตคติ แต่จะต้องไม่สรุปเอาว่าบุคคลนั้นจะปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

✓ ลิเคิร์ต (Likert. 1970 : 105) ได้สร้างแบบวัดเจตคติและเป็นที่ยอมรับกับแบบวัดเจตคติของ เรอร์สโตน ในแบบวัดเจตคติของ ลิเคิร์ต กำหนดให้ข้อความทุกข้อในแบบวัดเจตคติมีความสำคัญเท่ากันหมด คะแนนของผู้ตอบแต่ละคนในแบบวัดเจตคติ คือ ผลรวมของคะแนนทุกข้อในแบบวัดเจตคติ ซึ่ง Likert ถือว่า ผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็จะมีความถี่ และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะน้อย ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นก็น้อย และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีความถี่ คะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงเจตคติของผู้ตอบในแบบวัดเจตคติในแต่ละคน วิธีสร้างแบบวัดเจตคติของ Likert ขั้นแรกต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุด นำข้อความที่รวบรวมได้ไปวางไว้กับตัวอย่างประชากรที่ต้องการจะทำการศึกษาวัดเจตคติจำนวนมาก ๆ โดยให้เลือกตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งต่อข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้องทำใจเป็นกลางเหมือนกับ การตัดสินข้อความแบบ Thurstone แต่ตอบตามความรู้สึกของตนเองได้เลย การเปรียบเทียบเจตคติให้เป็นคะแนน ข้อความแสดงเจตคติที่ดี ถ้าตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน ส่วนข้อความแสดงเจตคติที่ไม่ดี ถ้าตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความ ให้ 5 คะแนน เป็นต้น

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนจำนวนมากเป็นอันดับสองของประเทศ รองจากประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งนับถือศาสนาพุทธ การดำเนินชีวิตประจำวันของมุสลิม(ผู้นับถือศาสนาอิสลาม) ตั้งแต่การกิน การอยู่ การครองเรือน การประกอบอาชีพ ฯลฯ ผูกพันอยู่กับศาสนาอิสลามอย่างแน่นแฟ้น ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ ก็มีป่อเกิดมาจากศาสนา เพราะมุสลิมยึดพระคัมภีร์อัล-กุรอานและแนวทางการดำเนินชีวิตของศาสดาหรือท่านนบีมุฮัมมัดเป็นแม่บทในการดำเนินชีวิตประจำวันของตน ดังนั้นจำเป็นต้องกล่าวถึงเรื่องของอิสลามโดยสรุปเพื่อเป็นพื้นฐานให้เข้าใจผลของการวิจัยดียิ่งขึ้น

"อิสลาม" เป็นชื่อของศาสนาหรือระบอบการดำเนินชีวิตที่มีการศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว พระนาม "อัลลอฮ์" อิสลามเป็นศาสนาของอัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้า) ที่ประทานแก่มนุษยชาติ ตั้งแต่มีมนุษย์คนแรกโดยผ่านศาสดา (นบีหรือรسلซึ่งเป็นมนุษย์) ให้เผยแผ่คำสอนของพระองค์แก่มนุษย์แต่ละยุคแต่ละสมัย ตามสภาพและวิวัฒนาการของสังคมในยุค หรือสมัยนั้น ๆ และอัลลอฮ์ได้ทรงให้คำสอนของพระองค์ครบครัน เป็นระบบการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ที่สุดในสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด (เมื่อมุสลิมเอ่ยชื่อท่านนบีมุฮัมมัด จะต้องตามด้วยคำขอพรเป็นภาษาอาหรับว่า "ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลิม" แปลว่า ขอความจำเริญและความสันติสุขจงประสบแก่ท่าน ในหนังสือทั่วไปที่เขียนโดยนักวิชาการมุสลิมมักจะใช้คำย่อ หรืออยู่ในวงเล็บว่า ศ็อลฯ หรือ ซ.ล.) ศาสดาท่านสุดท้าย (ซึ่งต่อไปจะไม่มีศาสดาอีก) เมื่อ ค.ศ. 610 หรือ พ.ศ. 1153 คือประมาณ 1,400 กว่าปี ล่วงมาแล้ว ณ ดินแดนซึ่งเป็นประเทศสุດิอารเบีย ในปัจจุบัน

อิสลาม แปลว่า "สันติ" ผู้นับถือศาสนาอิสลามเรียกว่า มุสลิม แปลว่า "ผู้ใฝ่สันติ" หมายถึง "ผู้นอบน้อมต่อมโนทัศน์พระประสงค์ของอัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้า)"

หลักการสำคัญของศาสนาอิสลามซึ่งมุสลิมต้องยึดมั่นมี 2 ประการ คือ หลักการศรัทธา และหลักปฏิบัติพื้นฐาน

1. หลักการศรัทธา (อัล-อีมาน-หนังสือบางเล่มเรียก รุกนอีมานหรือรุกนอีมาน)

หลักการศรัทธามี 6 ประการ (จะละเว้นข้อใดมิได้อย่างเด็ดขาด) คือ

1.1 ศรัทธาในอัลลอฮ์ คือ ศรัทธาว่า อัลลอฮ์เป็นพระเจ้าองค์เดียว ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงบันดาล ผู้ทรงบริหาร ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดเสมอเหมือนหรือเท่าเทียมพระองค์ และไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดลดละเร้นจากอำนาจของพระองค์ได้ พระองค์ทรงอยู่ในสภาวะนิรันดร์ มนุษย์ไม่สามารถจินตนาการ หรือนึกถึงรูปร่างลักษณะของพระองค์ได้ เรารู้จักพระองค์ได้ด้วยอำนาจการบริหารของพระองค์ และโดยผ่านศาสดา (นบีหรือรسل)

1.2 ศรัทธาในบรรดามลาอิกะฮ์ของอัลลอฮ์ คือศรัทธาว่า มลาอิกะฮ์เป็นบ่าวที่ซื่อสัตย์ของอัลลอฮ์ มีหน้าที่รับใช้พระองค์โดยไม่ขัดขึ้น ดื้อดึง มลาอิกะฮ์ไม่มีรูปร่าง ไม่มีเพศ ไม่มีการดำเนินชีวิตเหมือนมนุษย์ (หนังสือบางเล่มพยายามสื่อให้เข้าใจโดยเรียกว่าเทวดา) มลาอิกะฮ์มีหน้าที่นำวะฮีย์ หรือเป็นสื่อกลางระหว่างอัลลอฮ์กับศาสดาทั้งหลายของพระองค์ ให้ศาสดาทั้งหลายเข้าถึงพระองค์ ทำนองเดียวกับที่เราบิดา แต่เราจะไม่สามารถเห็นสิ่งใดให้หากไม่มีแสงเป็นสื่อ นอกจากนี้มลาอิกะฮ์ยังมีหน้าที่ บันทึกความดีความชั่วของมนุษย์ มีหน้าที่ลงโทษผู้กระทำความชั่ว มีหน้าที่เผานรก เผาสวรรค์ เป็นต้น

1.3 ศรัทธาในคัมภีร์ทั้งหลายของอัลลอฮ์ คือมุสลิมมีความเชื่อในต้นฉบับเดิมของคัมภีร์ที่ถูกประทานแก่ศาสดาก่อน ๆ เช่น คัมภีร์ชะบูรที่อัลลอฮ์ทรงประทานแก่ท่าน นบีดาวูด (เดวิด) คัมภีร์เตวารอฮ์ แก่ท่านนบีมูซา (โมเสส) คัมภีร์อินญีลแก่ ท่านนบิอีซา (เยซู) และเชื่อในส่วนบริสุทธิของฉบับปัจจุบันจากคัมภีร์เหล่านั้น คือส่วนที่ไม่ขัดกับอัล-กุรอาน เพราะถูกประทานมาจากอัลลอฮ์ย่อมต้องมีเนื้อหาสาระเดียวกัน แต่มุสลิมเชื่อและปฏิบัติตามเฉพาะคัมภีร์อัล-กุรอาน คัมภีร์ที่ถูกประทานแก่นบีมุฮัมมัด ศาสดาท่านสุดท้ายเท่านั้น

1.4 ศรัทธาในบรรดารَسُول (ศาสดา) ทั้งหลายของอัลลอฮ์ คือมุสลิมทุกคนต้องยอมรับนับถือให้เกียรติ และยกย่องศาสดาทั้งหลายที่มาก่อนท่านนบีมุฮัมมัด แต่จะเชื่อและปฏิบัติตามคำสอนของท่านนบีมุฮัมมัด ศาสดาท่านสุดท้ายของโลกผู้รับภารกิจต่อจากศาสดาก่อน ๆ ที่มาชักชวนให้มนุษย์รู้จักพระเจ้า แต่ดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์

1.5 ศรัทธาในวันปรโลกหรือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ (วันกิยามะฮ์) คือศรัทธาว่า โลกที่เราอาศัยนี้ เป็นวัตถุธาตุ ย่อมมีการแตกสลายเช่นเดียวกับวัตถุอื่นตามกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ เมื่อโลกดับสิ้น ทุกสิ่งในโลกก็ต้องดับสิ้นด้วย ยกเว้นผู้ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แล้วอัลลอฮ์จะทรงทำให้มนุษย์ทุกคนฟื้นคืนชีพ มารับผลของการกระทำในโลกนี้ในวันกิยามะฮ์. คือมุสลิมเชื่อว่า มนุษย์ไม่มีการเวียนว่ายตายเกิด มนุษย์เกิดมาครั้งเดียว แต่ชีวิตมี 3 ขั้นตอน คือ (1) ชีวิตในโลกนี้ (ชีวิตในدنยา) (2) ชีวิตใน บَرَزْ (โลกแห่งวิญญาณหลังความตาย) เพื่อรอการตัดสิน และ (3) ชีวิตที่ถูกทำให้ฟื้นขึ้นอีกครั้ง ในวันแห่งการฟื้นคืนชีพ (ชีวิตในอาคิเราะฮ์) เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตัดสินการกระทำในโลกนี้ ตามบันทึกของมลาอิกะฮ์ ที่บันทึกสิ่งทุกอย่างไว้ โดยไม่เว้นแม้แต่เรื่องเล็กน้อยหรือเรื่องใหญ่ ผู้ใดประกอบภารดี เขาจะได้สวรรค์เป็นการตอบแทน ผู้ใดประกอบความชั่ว เขาจะได้นรกเป็นการตอบแทน

วันแห่งการฟื้นคืนชีพมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น วันแห่งการชำระ วันแห่งการตัดสิน วันแห่งความจริง ฯลฯ

1.6 การศรัทธาในกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ คือ ศรัทธาว่า สิ่งต่าง ๆ ในสากลจักรวาล ล้วนเกิดขึ้นมาและดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้น เช่น การโคจรของโลก ดวงเดือน ดวงตะวัน ฯลฯ มนุษย์มีอิสระในด้านความคิด เกิดมาแล้วต้องตาย เปิด ไข่ ออกลูก เป็นไข่ก่อนฟักออกเป็นตัว วัว ควายออกลูกเป็นตัว เมื่อจุดไฟแล้วต้องเกิดการเผาไหม้ ฯลฯ นี่คือการศรัทธาในกฎแห่งการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์ กฎบางอย่างเราเลือกไม่ได้ เช่น อัลลอฮ์ทรงตั้งกฎไว้ว่า เกิดมาแล้วทุกคนต้องตาย เราเลือกว่าจะไม่ตายไม่ได้ เราต้องตาย กฎบางอย่างเป็นการทดลองของอัลลอฮ์ เช่น รุ่ง ๆ ก็เกิดน้ำท่วม พายุ ฯลฯ นั่นคืออัลลอฮ์ทรงทดลองเราว่า เราจะอดทนและมั่นใจใน

อำนาจของพระองค์เพียงใด การที่มนุษย์ทำความดีหรือความชั่วไม่ใช่ลิขิตจากอัลลอฮ์ แต่เป็นเพราะอัลลอฮ์ทรงให้มนุษย์มีอิสระในด้านความคิด และทรงสร้างมนุษย์มาโดยมีจุดมุ่งหมาย ไม่ได้สร้างมาเล่น ๆ ส่วนเหตุการณ์ที่เกิดความวุ่นวายมากมายในโลกนั้นเป็นเพราะน้ำมือของมนุษย์ที่ใช้ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ไปในทางที่ไม่ถูกต้อง

2. หลักปฏิบัติพื้นฐาน (อัล-อิสลาม หรือหนังสือบางเล่มเรียก รุกนอิสลาม)

เมื่อมีหลักศรัทธา 6 ประการแล้ว จะต้องมียุทธปฏิบัติพื้นฐานอีก 5 ประการ จึงจะถือได้ว่าเป็นมุสลิมที่สมบูรณ์ คือ

2.1 ยืนยันด้วยวาจา หรือปฏิญาณตน 2 ประโยคว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ (แปลว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮ์) และมุฮัมมัดรَسُولุลลอฮ์ (แปลว่า มุฮัมมัดเป็นรَسُولของอัลลอฮ์) การกล่าวคำปฏิญาณเป็นการยอมรับว่า จะไม่ตั้งภาคี หรือนำสิ่งใดมาเทียบเทียมอัลลอฮ์ และจะเชื่อและปฏิบัติตาม (คำสั่งของ) อัลลอฮ์ และรَسُولของท่านนบีมุฮัมมัดทุกประการ

การปฏิญาณตน 2 ประโยคนี้ เป็นการประกาศเป็นตนเป็นมุสลิม

2.2 ดำรงการนมาซ การนมาซ หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าละหมาดนั้น เป็นการปฏิบัติศาสนกิจหรือเข้าเฝ้าแสดงความเคารพภักดีอัลลอฮ์ วันละ 5 เวลา คือก่อนตะวันขึ้นบ่าย เย็น ค่ำ (หลังตะวันตกดิน) และกลางคืน การนมาซมีอิริยาบถต่าง ๆ เช่น ท่ายืน ไค้ กราบ นั่ง พร้อมทั้งกล่าวสุตตี และขอพรต่ออัลลอฮ์ (เป็นภาษาอาหรับ) ตามที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้ให้แบบอย่างไว้

การปฏิญาณตน 2 ประโยค เป็นการแสดงถึงความเป็นมุสลิม แต่การนมาซเป็นการแสดงว่ามุสลิมต่างจากศาสนิกชนอื่น และเป็นกิจกรรมแรกที่อัลลอฮ์จะทรงสอบสวนในวันกิยามะฮ์หรือวันแห่งการฟื้นคืนชีพ อิสลามสั่งให้มุสลิมทุกคนสอนลูกให้นมาซเมื่ออายุ 7 ขวบ อายุ 10 ขวบให้นมาซให้ครบ ถ้าไม่นมาซให้ดีได้

2.3 การจ่ายซะกาต คือการจ่ายทรัพย์สินเพื่อผดุงสังคม ลดปัญหาช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจน ซะกาตเป็นทานบังคับ เป็นหน้าที่ของมุสลิมทุกคนที่มีทรัพย์สินเกินที่กำหนดให้มีได้ในรอบปี (ให้มีได้เท่ากับราคาทองคำ 75 กรัม) เช่นเงินรายได้ เงินในบัญชี ผลผลิตทางการเกษตร ปศุสัตว์ ทองคำ สินค้าค้างปี ฯลฯ ให้จ่ายเงิน (สมัยศาสดาต้องจ่ายเงินเข้ากองคลังหรือบัยตุลมาล) ตามที่อิสลามกำหนด เช่น เงินตราจ่าย 2.5% เกษตรกรที่ทำนาด้วยน้ำฝนจ่าย 10% ใช้เครื่องทุ่นแรงจ่าย 5% ที่เลี้ยงปศุสัตว์ เช่นในรอบปีมีวัว 30 ตัว ต้องจ่ายลูกวัวอายุ 1 ปี จำนวน 1 ตัว และทุก ๆ 40 ตัว ต้องจ่ายวัวอายุ 2 ปี จำนวน 1 ตัว เป็นต้น

ชะกาดนี้ ต้องจ่ายให้แก่ผู้ที่มีสิทธิรับ 8 ประเภท คือ (1) ผู้ขัดสน (คนยากจน แม่เฒ่า เด็กกำพร้า) (2) คนเจ็บใจ (พิการ) (3) ผู้ซึ่งเข้ารับอิสลามและถูกญาติมิตรตัดขาด (4) เจ้าหน้าทีที่เก็บและจัดการชะกาด (5) ผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว (มิใช่หนี้เพราะประพัตติมิชอบ) (6) ผู้พลัดถิ่น (ไม่สามารถกลับภูมิลำเนาเดิมได้) (7) การไถ่ทาสหรือเชลย และ (8) เพื่อประโยชน์ต่อสังคมในวิถีทางของอัลลอฮ์

2.4 การถือศีลอด คือการละเว้นจากการกิน การดื่ม การเสพ การร่วมเพศในเวลากลางวัน การพูดจาเหลวไหล การประพัตติชั่วทุกรูปแบบ ตั้งแต่ก่อนแสงอรุณขึ้นจนตะวันตกดิน ชาวบ้านเรียกว่า "ถือบวช" การถือศีลอดเป็นการขัดเกลาจิตใจในตนเอง ฝึกให้มีความอดทนต่อสิ่งเย้ายวน ฝึกตนให้มีความซื่อสัตย์สุจริต

มุสลิมทุกคนต้องถือศีลอด ไม่ว่าจะเป็นราชาหรือยาจก ยกเว้น เด็ก คนชรา หญิงมีครรภ์หรือแม่ลูกอ่อนที่กำลังให้นมลูก ผู้ป่วย คนเดินทาง และผู้ซึ่งทำงานหนักมากเช่น ทำเหมืองแร่ฯ ซึ่งมีข้อยกเว้นพิเศษ มุสลิมต้องถือศีลอดปีละ 1 ครั้ง ในเดือนรอมฎอน เดือนที่ 9 ของปฏิทินอิสลาม (ซึ่งนับทางจันทรคติ) เป็นเวลา 29 หรือ 30 วัน

2.5 การทำหัจญ์ หรือบำเพ็ญหัจญ์ หรือที่เรียกกันทั่ว ๆ ไปว่าทำหัจญ์ เป็นข้อกำหนดเฉพาะมุสลิมทั้งชายและหญิงที่บรรลุนิติภาวะทางศาสนา (ชายเริ่มมีความกำหนดและหญิงเริ่มมีประจำเดือน) และมีความสามารถไปทำหัจญ์ได้ คือมีความพร้อมด้านการเงิน สุขภาพ (กายและจิต) และการคมนาคมสะดวก ปลอดภัย ให้ไปทำหัจญ์ 1 ครั้งในชีวิต พิธีหัจญ์ประกอบที่นครมักกะฮ์ ประเทศสะอุดีอาระเบีย เมื่อกลับจากทำหัจญ์ ผู้ทำหัจญ์มิได้มียศ ศักดิ์เพิ่มขึ้นแต่อย่างใด เดิมเป็นนาย ก. ก็ยังคงเป็นนาย ก. อยู่เช่นเดิม เพียงได้มีโอกาสได้ปฏิบัติตามหลักปฏิบัติพื้นฐานหรือหลักการอิสลามข้อที่ 5 เท่านั้น

นอกจากมีหลักการศรัทธาและหลักปฏิบัติพื้นฐานครบถ้วนแล้ว อิสลามเป็นระบอบการดำเนินชีวิต ที่มีข้อแนะนำให้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันทุกอย่าง ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งเข้านอนอีกครั้ง เช่น การกิน การอยู่ การคบเพื่อน การครองเรือน หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อพ่อแม่ พี่น้องสามี ภรรยา ลูก เพื่อนบ้านฯ การประกอบอาชีพ การคลัง การมรดก การเยี่ยมเยียนผู้ป่วย การจัด การศพด้วยการฝัง (ห้ามเผา) ฯลฯ มีข้อห้ามและบทลงโทษ เช่น ผู้ที่ดื่มสุรา จะต้องถูกเยียน 80 ที่ผู้ละเมิดประเวณีต้องถูกเยียน 100 ที่ ขโมยโดยสันดานจะต้องถูกตัดมือ พวกปล้นจะต้องถูกตัดมือ สลับข้างกับเท้าเพราะถือว่าเป็นภัยต่อสังคม อย่างร้ายแรง ฆาตรกรโดยเจตนาจะพ้นความผิดได้ก็ต่อเมื่อได้รับการตัดสินความผิดหรือมีการตกลงระหว่างคู่กรณี หรือมีการชดใช้ค่าเสียหาย (ไม่ใช่หนีไป 20 ปี แล้วหมดอายุความ) ฯลฯ

ความผิดที่ร้ายแรงที่สุดที่อัลลอฮ์ไม่ทรงอภัย คือ ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เช่น กราบไหว้รูปปั้น ดวงตะวัน เจ้าแม่ เจ้าพ่อฯ การเชื่อถือโชคลาง ดูหมิ่น 'ไสยศาสตร์' การร่วมประเพณีปฏิบัติในพิธีของศาสนาอื่น เช่น ทำบุญทอดกบดิน ทอดผ้าป่า พิธีไหว้ครู ลอยกระทง หล่อเทียนเข้าพรรษา ฯลฯ ความผิดร้ายแรงเหล่านี้แม้มิได้มีบทลงโทษในโลกนี้เพราะอิสลามให้สิทธิแก่มนุษย์ที่จะศรัทธาหรือไม่ศรัทธาก็ได้ แต่จะถูกพิจารณาโทษในวันแห่งการตัดสิน

อิสลามกำหนดให้มุสลิมทุกคน ไม่ว่าชาติใด ภาษาใดเป็นพี่น้องกัน ชาย-หญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน อยู่ภายใต้กฎระเบียบ ข้อบังคับของศาสนาเหมือนกันหมด (ยกเว้นเด็กคนเสียจริตและผู้อ่อนแอ) แต่หญิงมีหน้าที่ต่างจากชาย (กำหนดให้ชายมีหน้าที่หลักนอกบ้าน หญิงมีหน้าที่หลักในบ้าน) ทุกคนจะได้รับผลตอบแทนความดี ตามที่ได้ชวนชวนไว้ อิสลามไม่มีระบบสงฆ์ ไม่มีระบบศักดินา ไม่มีการมอบหน้าที่ให้ผู้ใดคนหนึ่งเป็นผู้สืบศาสนา แต่มุสลิมทุกคนมีหน้าที่เรียนรู้ปฏิบัติตามหลักการของศาสนา และพร้อมที่จะเผยแพร่สู่ผู้อื่นด้วยหน้าที่หลัก 2 ประการคือ หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติอัลลอฮ์ (พระเจ้าเป็นเจ้า) ด้วยการเคารพภักดี และหน้าที่กระทำความดีต่อเพื่อนมนุษย์โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ดังนั้นการดำเนินชีวิตของมุสลิมจึงผูกพันอยู่กับอัลลอฮ์ตลอดเวลา และทำความดีคล้ายดังที่เห็นพระองค์ เพราะแม้เราไม่เห็นพระองค์ พระองค์ก็ทรงเห็นเรา (มาโนช 2534 : 3-10)

การกีฬาและการออกกำลังกาย

ศาสนาอิสลาม สนับสนุนเรื่องการออกกำลังกาย แม้แต่อริยาบทของการปฏิบัติศาสนกิจหรือหมาซวันละ 5 เวลาก็เป็นท่าของการออกกำลังกายง่าย ๆ เหมาะสมกับทุกเพศ ทุกวัย เช่น ท่ายืน ยกมือ ไค้ง กราบ นั่งพัก ผินหน้าไปทางขวาและซ้าย เวลาละหลาย ๆ ครั้ง นอกจากนี้ยังมีหลักฐานว่า ท่านนบีมุฮัมมัด เคยบอกว่าการออกกำลังกาย ด้วยการวิ่งแข่งกับภรรยาของท่าน ท่านให้ออกกำลังกายด้วยการว่ายน้ำ ยิงธนู มีการแข่งขันกีฬา เช่น แข่งม้า แข่งอูฐ เป็นต้น ดังปรากฏในหะดีษ (คำบอกเล่าที่กล่าวถึงคำสอนของท่านนบีมุฮัมมัด การปฏิบัติตนของท่านนบีมุฮัมมัด และการที่ท่านนบีมุฮัมมัด ยอมรับการกระทำของสาวก หรือสหายของท่านว่าถูกต้อง) ดังตัวอย่าง

ท่านนบีมุฮัมมัด กล่าวไว้ว่า "หน้าที่ของพ่อแม่ที่มีต่อลูกคือ การตั้งชื่อที่ดี การสอนมารยาทที่ดีแก่เขา สอนเขาอ่านหนังสือ ว่ายน้ำ ยิงธนู และอย่าให้รับประทานอาหารจากสิ่งที่ไม่มียุทธประโยชน์แก่สุขภาพและสมรรถเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะทางศาสนา" (ฮากิมี)

ท่านหญิงอาชีวะธ วิทยา ได้เล่าว่า "ฉันอยู่ร่วมกับท่านนี่ คือลข ในการเดินทางคราวหนึ่ง ฉันได้ (วิ่ง) แข่งขันกับท่าน และฉันก็ชนะท่านโดยอาศัยสองเท้าของฉัน ต่อมาเมื่อฉันต้องแบกเนื้อ (อ้วน) มากขึ้น ฉันก็ได้แข่งขันกับท่านอีก แต่ปรากฏว่าท่านชนะฉัน และท่านก็กล่าวว่า 'ครั้งนี้แตกต่างครั้งนั้น' (อนุตาวูด) ท่านอิบนิอุมร์ วิทยา ได้เล่าว่า "ท่านนี่ คือลข ได้จัดแข่งขันม้า ที่ได้ประคับประหงมเป็นอย่างดีแล้ว โดยท่านได้ปล่อยมันออกจาก อัลฮัฟยาอ และจุดหมายปลายทางของมันคือ ชะนียฮ อัลวะดาอ ฉันได้กล่าวแก่มุสว่า 'ระยะทางเท่าไรระหว่างนั้น?' เขาตอบว่า 'หกไมล์ หรือ เจ็ดไมล์' และท่านได้จัดแข่งขันม้าที่ยังไม่ได้ถูกประคับประหงม โดยท่านได้ปล่อยมันจาก ชะนียฮ อัลวะดาอ และจุดหมายปลายทางของมันคือ อัลญิตบะนี ซูรอญ์ ฉันได้ถามว่า 'มีระยะทางเท่าไร ระหว่างนั้น?' เขาตอบว่า 'หนึ่งไมล์หรือประมาณนั้น' และอิบนิ อุมร์ ก็เป็นหนึ่งในจากบรรดาผู้ที่เข้าร่วมแข่งขันด้วย" (บุคอรี มุสลิม อนุตาวูด ตริมิซีย และนะสาอีย)

ท่านอะนัส วิทยา ได้เล่าว่า "ท่านนี่ คือลข มีอูฐตัวหนึ่งชื่อ อัลฮัดบาอ ที่ยังไม่เคยวิ่งแข่งขันแล้วไม่เคยแพ้ ต่อมาได้มีชาวอาหรับเร่ร่อนคนหนึ่ง ชื่ออูฐตัวผู้ซึ่งเขาซื้อเป็นประจำมา และได้แข่งขันอูฐอัลฮัดบาอ การเข่นนั้นทำให้มวลมุสลิมรับไม่ได้ จนในที่สุดท่านนี่ก็รู้ และท่านได้กล่าวว่า 'เป็นหน้าที่ของอัลลอฮ์ ที่จะไม่มีสิ่งใดจากโลกนี้สูงขึ้นนอกจากพระองค์จะกดให้มันต่ำลง' (บุคอรี และนะสาอีย)

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนพลศึกษาของนักเรียน

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจะสำเร็จได้ด้วยดีจะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร และระบบการบริหารงาน อย่างครูพลศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติและมีบุคลิกลักษณะที่ดีเพื่อดำเนินงานด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เช่น รู้จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน และหลักสูตร มีความรู้ ความสามารถในการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา อีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษาอยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความขยันขันแข็ง อดทน มีสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการเชิงกีฬาเชื่อมั่นในตนเอง เป็นพลเมืองที่ดีและศรัทธาในอาชีพของตน (ผาณิต บิลมาศ. 2522 : 256) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนของนักเรียนมีดังต่อไปนี้คือ

เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา

ซาฟริท (Safrit. 1973 : 190) กล่าวว่า ใครก็ตามที่มีเจตคติทางบวกต่อวิชาพลศึกษาจะมีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา และยังเชื่อว่าเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษาสามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าได้จัดโปรแกรมที่ดี และน่าสนใจแก่ผู้เรียน

ฮิลท์แมน (Hiltzman. 1965 : 5) ได้ทำศึกษาโดยสร้างแบบวัดนิสัยและเจตคติในการเรียน พบว่า ถ้านักเรียนมีสติปัญญาเท่าเทียมกัน แต่มีเจตคติและแรงจูงใจต่างกัน จะมีผลทางการเรียนต่างกันด้วย

✓ บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

บุคลิกลักษณะ หมายความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวม ๆ ของบุคคลคนหนึ่ง เช่น ท่าทาง รูปร่าง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็น ที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นมองเห็นได้ ซึ่ง วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 168) ได้อธิบายถึง บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวมว่า ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ
2. เป็นผู้ที่มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติและการมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป
4. เป็นผู้แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับสถานที่
5. ครูพลศึกษาต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้
6. มีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษาสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชาพลศึกษามาก วิชาพลศึกษาก็จะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญ อีกทั้งครู ผู้บริหาร นักเรียน ตลอดจนผู้ปกครอง ก็ จะเห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรจะได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

✓ คุณสมบัติของครูพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2526 : 40) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ดังนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ดีในวิชาพลศึกษา วิชาครู และวิชาการศึกษาทั่วไป
2. เป็นผู้มีความรู้ในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. มีความรับผิดชอบสูง

- ✓ 4. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สุขภาพสมบูรณ์
- 5. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จิตใจโอบอ้อมอารี
- 7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์ สนุกสนาน ร่าเริง

ลักษณะที่ดีของครูพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2526 : 111) ได้อธิบายไว้ดังนี้ คือ

- 1. มีความคล่องแคล่วว่องไว
- 2. มีสุขภาพดี สมบูรณ์แข็งแรง
- 3. มีความประพฤติดีงามน่าเลื่อมใส
- 4. มีความสามารถทางพลศึกษาเป็นอย่างดี
- 5. มีบุคลิกที่น่านิยมชมชื่น
- 6. มีมนุษยสัมพันธ์
- 7. ปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ
- 8. มีความขยันขันแข็ง
- 9. มีสมรรถภาพในการเล่นเกมส์ เล่นกีฬา
- 10. รู้เทคนิค วิธีการฝึก การสอนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี

การสอนของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาต้องสอนให้นักเรียน คิดเป็น ทำเป็น และรู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง สอนให้นักเรียนรักการทำงาน สนใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวมตามวิถีทางของระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สอนให้นักเรียนยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นอกจากนี้ครูพลศึกษาต้องหมั่นอบรมวินัยให้นักเรียนมีระเบียบ วินัย วัฒนธรรม และศีลธรรม สอนให้รู้จักใช้สิทธิ์และหน้าที่ภายในขอบเขตแห่งกฎหมาย สำหรับตัวครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การวัดผลและต้องสามารถอธิบาย สาธิต เทคนิค ทักษะ ประวัติการกีฬา ประโยชน์ กติกาต่าง ๆ แผนการเล่น ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์ต้องพิจารณาเจตคติของควมมีน้ำใจ นักกีฬา และจะต้องสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาด้วย (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2536 : 188)

การสอนเป็นทั้งศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งในระยะแรกการสอนจะมุ่งทำเพื่อการทดลองใช้ความคิดสร้างสรรค์ แต่การสอนระยะหลังจะเป็นการนำเอาความรู้มาประยุกต์ใช้กับการสอนเพื่อให้สัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์ ดังนั้นครูพลศึกษาแต่ละคนต้องมีการวางแผนการเรียนการสอน

นั่นคือการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์และสื่อ การเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจ การสอนที่ดีจะเป็นกระบวนการ สร้างผลผลิตของทักษะการเคลื่อนไหวที่ก้าวหน้า การสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางกับนักเรียน และการสอนที่ดีของครูจะช่วยให้ นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาด้วย จะเห็นได้ว่ากระบวนการสอนของครู เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของประเทศด้วย เพราะการสอน (Teaching) คือวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ สามารถแก้ปัญหาได้ มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียน บางครั้งการสอนเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนดังได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าการสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้ผู้เรียน หรือการสอนคือ การพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามขึ้น เป็นกำลังของสังคมและของประเทศชาติต่อไป (อัจฉรา ประไพตระกูล. 2521 : 91)

ดังนั้น การสอนจึงเป็นลักษณะเฉพาะของครูแต่ละคนที่ต้องใช้ทั้งความรู้ เทคนิคทาง การศึกษา อุปกรณ์ เทคโนโลยี และสถานที่ นอกจากนี้ ครูต้องมีสติสัมปชัญญะ มีความคิดรวบยอดทางบวก มีบุคลิกภาพที่เป็นมิตร จะเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความไว้วางใจ เกิดความอบอุ่น มีความเป็นอิสระและเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา กิจกรรมในกระบวนการสอนของครูพลศึกษา จึงควรมีหลาย ๆ รูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การช่วยกันแก้ปัญหา การให้คำแนะนำ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักความเอาใจใส่ การให้งาน ให้การบ้าน ฯลฯ

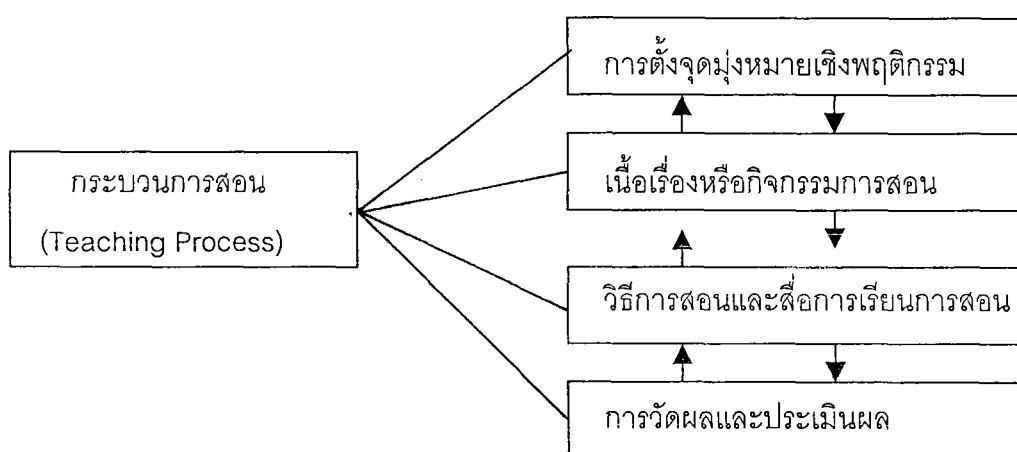
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย

1. การตั้งจุดมุ่งหมาย (Objectives)
2. การกำหนดเนื้อหา (Content)
3. การกำหนดวิธีสอนและสื่อการเรียนการสอน
4. การประเมินผล (Evaluation)

✓ วิชา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 188) ได้ให้ความหมายวิธีสอนไว้ว่า วิธีสอน หมายถึง การมีส่วนร่วม การแนะนำ การฝึก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความประทับใจ หลักการต่าง ๆ การชี้แนะการให้คำปรึกษาและการสืบสวนวิธีสอนยังเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาความรู้ และประสบการณ์ กับตัวนักเรียนให้เข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการเรียนการสอน กล่าวคือ มีการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน การเลือกใช้อุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน การควบคุมประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และการสอนเป็น กิจกรรมหลายประเภทที่ครูและนักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความรู้

ระหว่างครูกับนักเรียนในเรื่องของเนื้อหาวิชาความรู้ความประพฤติ ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ การช่วยเหลือ การให้กำลังใจ การให้ความรักและเอาใจใส่ ฯลฯ

✓ จึงสรุปได้ว่า ครูพลศึกษาต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงคุณภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะครูพลศึกษามีความใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรง ซึ่งนักเรียนจะเรียนรู้และสามารถแสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หรือมีเจตคติอย่างไรต่อวิชาพลศึกษาขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนการสอน การตั้งจุดมุ่งหมาย การกำหนด เนื้อหา วิธีสอน การวัดผลและการประเมินผลของครูพลศึกษาที่ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของนักเรียน จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามแนวทางที่วางไว้ในหลักสูตร และเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งจะเขียนแผนภูมิกระบวนการเรียนการสอน ได้ดังนี้คือ

ภาพประกอบ 1 กระบวนการเรียนการสอน

✓ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 102-108) ได้อธิบายไว้ว่าการสอนวิชาพลศึกษา มีหลายวิธี เช่น

1. การสอนแบบบรรยาย (Lecture Method)
2. การสอนแบบอธิบายและสาธิต (Explanation and Demonstration)
3. การสอนแบบให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกหัดด้วยตัวเอง (Self Practice)
4. การสอนแบบอภิปราย (Discussion)
5. การสอนแบบมอบหมายงานให้นักเรียนทำ (Assignment or Project)
6. การสอนแบบให้กลับบ้าน (Homework)

7. การสอนแบบทดลอง (Experiments)
8. การสอนแบบคำถาม-คำตอบ (Questions and answers)
9. การสอนโดยใช้ตำราเรียน (Text book)
10. การสอนแบบแก้ปัญหา (Problem solving)

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 136) ได้กล่าวไว้ว่า นักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายความหมาย เช่น

หลักสูตร คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนเป็นทั้งกิจกรรมทางวิชาการ และกิจกรรมเสริมที่จัดให้กับนักเรียน

หลักสูตร เป็นโครงการหรือแนวทางให้การศึกษาให้วิชาความรู้ การปลูกฝังเจตคติและค่านิยม

หลักสูตร คือ ประมวลประสบการณ์ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และช่วยให้เกิดการพัฒนาทุกด้าน นอกจากนี้หลักสูตรยังควรควบคุมถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน สื่อการสอน รวมทั้งการประเมินผล

อาจกล่าวได้ว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อฝึกให้นักเรียนได้ออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ หรือเกิดความสนุกสนานร่าเริงเป็นการสนองสัญญาอย่างหนึ่งเพราะสิ่งมีชีวิตไม่ว่าคนหรือสัตว์ จะต้องมีความเจริญเติบโต สิ่งมีชีวิตต้องมีเคลื่อนไหว และได้ออกกำลังกายตามวัยของแต่ละบุคคล ร่างกายจึงจะเจริญและแข็งแรง เป็นการพัฒนาด้านสมอง และด้านจิตใจไปพร้อม ๆ กัน ฉะนั้นในศตวรรษที่ 20 นักการศึกษาจึงมองเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าการที่ผู้ได้รับการศึกษาที่สมบูรณ์จะต้องได้รับการศึกษาครบทั้ง 4 ด้าน คือ พุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา (ฟอง เกิดแก้ว. 2515:31)

✓ ในการให้การศึกษาด้านพลศึกษา ควรคำนึงถึงความชำนาญและประสบการณ์ของครูผู้สอน ที่ต้องปลูกฝังทักษะเบื้องต้นและทักษะขั้นต่าง ๆ ให้กับนักเรียน นอกจากนี้ครูพลศึกษายังสามารถพัฒนามารยาททางสังคมให้กับนักเรียนได้ ในการสอนวิชาพลศึกษาจึงควรจัดให้เด็กมีความเจริญเติบโต และพัฒนาได้เต็มที่ พร้อมทั้งเน้นถึงการสร้างสภาพร่างกาย จิตใจ สังคม และอารมณ์ ของแต่ละบุคคลให้ดีขึ้น วิชาพลศึกษาจึงมีขอบข่ายการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน (Class Instruction Program) มีจุดมุ่งหมายให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะการกีฬาอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อการกีฬา

2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน (Intramural Sports Program) เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออก เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขัน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา มีความรับผิดชอบในตนเองและผู้อื่น

3. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน (Inter Scholastic Athletic Program) เป็นการส่งเสริมให้เด็กที่มีความสามารถเหนือกว่าเด็กคนอื่น เข้าแข่งระหว่างโรงเรียน โดยไม่มีสินจ้างรางวัล

4. การจัดโปรแกรมสำหรับเด็กไม่สมประกอบ (Adapted Program) เพื่อแก้ไขส่วนบกพร่องทางร่างกาย หรือการจัดโปรแกรมพิเศษให้ฝึกฝนตนเองนอกเวลาเรียน ปรับปรุงสุขภาพของตนเองโดยมีครูพลศึกษาควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

5. การจัดโปรแกรมนันทนาการ (Recreational Program) เป็นการจ้ดนันทนาการในโรงเรียน การจัดกิจกรรมระหว่างปิดภาคเรียนหรือจัดกิจกรรมในวันหยุดเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียด

วิชาพลศึกษาควรจะต้องสอนบนหลักแห่งความเป็นประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งสร้างคุณค่าให้แก่คนมากกว่าสิ่งอื่นใด วิชาพลศึกษาจะต้องให้โอกาสแก่ทุกคนได้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ว่าเขาเหล่านั้นจะเป็นบุคคลพิการทางร่างกาย หรือทางสมองก็ตาม และถือว่ากิจกรรมทุกอย่างที่ได้สอนในวิชาพลศึกษา เป็นกระบวนการหนึ่งของการศึกษาด้วย (พงษ์ศักดิ์ พลพงษ์ดี, 2527 : 50-81)

การเรียนวิชาพลศึกษา มิได้มุ่งหวังเพียงเพื่อสร้างและพัฒนากล้ามเนื้อหรืออวัยวะต่างๆ ให้แข็งแรงสมบูรณ์เท่านั้น แต่หากยังเป็นการช่วยสร้างเจตคติ ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจ ช่วยสร้างคุณธรรมและคุณค่าทางสังคมอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่า การเรียนวิชาพลศึกษาเป็นการบริหารตัวบุคคล โดยการใช้กิจกรรมทางพลศึกษาเป็นสื่อ และไม่มีกิจกรรมอื่นใดจะสร้างคามมีน้ำใจได้ดีกว่ากิจกรรมทางพลศึกษา

✓ **วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษา** (Supplies, Equipment and Facilities in Physical Education Teaching)

เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ประกอบกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องมองเห็นประโยชน์และความสำคัญ เพราะถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

✓ 1. วัสดุและอุปกรณ์ (Supplies and Equipment)

วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เชือก ฯลฯ
 อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่สภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น โต๊ะเก้าอี้ ไม้ซอบฟท์บอล
 บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของวัสดุและ
 อุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา และนักเรียนผู้สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้การใช้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และประหยัดวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา สถานที่เก็บและอื่น ๆ

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities)

สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมส์ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ ฯลฯ สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง ฯลฯ สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นส่วนช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี (วาสนา คุณาภภิสิทธิ์. 2536 : 292-293)

✓ การวัดผลและประเมินผล

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 149-157) ได้อธิบายไว้ว่า การวัดผล เป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ปริมาณที่ต้องการวัดนี้อาจเป็นปริมาณที่เราสามารถมองเห็นได้ เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง แต่เกี่ยวกับพัฒนาการในพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความเข้าใจ ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนการสอนเป็นปริมาณที่มองเห็นได้ยาก จนกว่านักเรียนจะแสดงออกมาให้เห็น หรืออาจถามคำถาม เพื่อให้ นักเรียนตอบคำถาม หรือปฏิบัติให้ดูจึงจะวัดผลได้สำหรับการประเมินผลนั้น เป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่แล้ว เช่น สอบได้คะแนน 90 คะแนน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้เกรดหรือระดับคะแนนดีมาก

ประโยชน์ของการวัดผล

1. ช่วยให้เราทราบสภาพภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ

4. สามารถประเมินผลการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

การให้คะแนนในวิชาพลศึกษา ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรให้คะแนนตามวัตถุประสงค์ของการสอนที่ได้กำหนดไว้อย่างครบทุกด้าน การให้คะแนนถูกต้องตามหลักวิธีการนั้น เพื่อช่วยให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนจากการเรียนวิชานั้น ๆ ว่าเรียนได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีความหมายต่อครูและนักเรียน ทำให้ทราบผลการเรียน เช่น ถ้าทำคะแนนได้น้อยหรือสอบตก ควรมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (วาสนา คุณาภสิทธิ. 2536 : 416)

✓ ประโยชน์ของการให้คะแนน

1. คะแนนจะช่วยชี้บ่งชี้ให้เห็นถึงความสัมฤทธิ์ผลของการเรียนของนักเรียนในวิชาที่เรียนนั้น
2. คะแนนจะช่วยชี้บ่งชี้ให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงคุณภาพของงานของนักเรียนในการเรียนวิชานั้น ๆ
3. คะแนนจะช่วยให้นักเรียนบางคนมีความพยายามเรียนมากขึ้น ซึ่งถือเป็นเครื่องมือกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนอย่างหนึ่ง
4. คะแนนจะช่วยเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนของนักเรียนและแบ่งกลุ่มการเรียนของให้ถูกต้องตามระดับความสามารถที่ยิ่งขึ้น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 157)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮิลล์ (Hill. 1971 : 771-4) ได้ศึกษาในปัญหาเกี่ยวกับเจตคติต่อการเรียนพลศึกษา เด็กนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาในรัฐอาร์แคนซอ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 969 คน จาก 21 โรงเรียน และใช้แบบวัดเจตคติของเอ็ดคิงตัน สรุปว่า เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา จะมีความสัมพันธ์กับการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษา ขนาดของโรงเรียน และชั้นเรียน เวลาที่จัดสอน คะแนนวิชาพลศึกษา ทักษะของนักเรียน จำนวนหน่วยกิต และโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลทางด้านเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

จอห์นสัน (Johnson. 1971 : 3761-A) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับเจตคติทางพลศึกษากับนักเรียนชายที่มหาวิทยาลัยบริกแฮมยัง การศึกษานี้ได้ศึกษากับนักเรียนชายที่ลงทะเบียนเรียน

วิชาพลศึกษา ในภาคเรียนฤดูใบไม้ร่วง ปี 1970-1971 ทำการวัดเจตคติครั้งแรก และครั้งสุดท้าย โดยใช้มาตรวัดเจตคติของแวร์ทั้งหมด และปรากฏผล ดังนี้

1. นักเรียนชายที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา เป็นผู้ที่มิเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ทั้งในช่วงต้นภาคเรียนและปลายภาคเรียนด้วย

2. ปรากฏว่า เจตคติทางพลศึกษาระหว่างกลุ่มย่อยที่คัดเลือกไว้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. เจตคติทางพลศึกษาของนักศึกษาชายที่ลงทะเบียนเรียนยังคงมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาตลอดภาคเรียน

มิแรนดา (Miranda. 1977 : 5335-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ และทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา" โดยทำการศึกษากับนักศึกษาชายจากมหาวิทยาลัยฮุสตัน จำนวน 720 คน ที่กำลังลงทะเบียนเรียนกิจกรรมพลศึกษา แบบทดสอบที่ใช้เป็นคำถามแบบ 16 PF. ของแคทเทล (Cattell) และแบบ C เป็นแบบทดสอบทางทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษาของเคนยอน (Kenyon) องค์ประกอบ บุคลิกภาพ 16 อย่าง ใช้เป็นตัวแปรไม่คงที่ ส่วนองค์ประกอบ 6 ประการ ของแบบทดสอบทางทัศนคติใช้เป็นตัวแปรคงที่ ผลการวิจัยได้ดังนี้

องค์ประกอบที่กล่าวมา จะมีผลเกี่ยวเนื่องกับองค์ประกอบของทัศนคติในแต่ละส่วน และบุคลิกภาพย่อมแปรเปลี่ยนไปตามทัศนคติ ซึ่งบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางทัศนคติ 5 ใน 6 ประการ และค่าอยู่ในช่วง .270 ถึง .484 การศึกษานี้แสดงว่า มีความสัมพันธ์ระหว่าง บุคลิกภาพ และทัศนคติ ที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา

วิลเลอร์ (Wheeler. 1979 : 2546-A) ได้ศึกษาเรื่อง "ผลของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาของนักเรียนสหศึกษาที่มีต่อทัศนคติ" โดยทำการศึกษากับนักเรียนชาย หญิง ระดับ 8 จำนวน 188 คน ทำการสุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 2 ห้อง ให้จำนวนชายและหญิงเท่ากัน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนชายหญิง 2 กลุ่ม เรียนฟุตบอล อีก 2 กลุ่ม เรียนแบดมินตัน โดยมีผู้สอบ ทั้งชายและหญิง เครื่องมือวัดทัศนคติใช้แบบวัดของ Wheeler Attitude Inventory ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. แบบวัดทัศนคติของ Wheeler เป็นเครื่องมือที่มีความแม่นยำและเชื่อถือได้ สามารถวัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา ระหว่างชาย หญิง

2. นักเรียนชายและหญิง มีความแตกต่างกันในเรื่องของทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษา ระหว่างชาย-หญิง คะแนนของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ทัศนคติของนักเรียนชายจะเป็นแบบกลาง ๆ ส่วนนักเรียนหญิงแสดงออกมาทางลบ

โฮจาทิ (Hojati. 1980 : 982-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาหลังจากการเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาซึ่งจะมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในเวลาว่าง โดยทำการวัดทัศนคติของนักเรียนเกรด 12 กับนักเรียนเกรด 10 และใช้แบบสอบถามซึ่งมีเรื่องสรีรวิทยาและคุณค่าของพลศึกษาทางสังคม พบว่า

1. แบบวัดทัศนคติของ Wear (Wear Physical Education Attitude Inventory) มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ซึ่งใช้วัดทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อวิชาพลศึกษาได้
2. นักเรียนมีทัศนคติในทางบวก ต่อวิชาพลศึกษาถึง 3 ใน 4 ของนักเรียนทั้งหมด
3. มีความแตกต่างของทัศนคติเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมแต่ละอย่างมีโอกาสร้างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่เท่ากัน
4. นักเรียนในเกรด 12 มีทัศนคติดีกว่านักเรียนเกรด 10
5. นักเรียนผิวขาวมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษามากกว่านักเรียนผิวดำและผิวสีน้ำตาล
6. นักเรียนชายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง
7. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งต่อคุณค่าวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะคุณค่าต่อทางร่างกาย

เรย์ (Ray. 1981 : 2561-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติทางพลศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรีทั้งชายและหญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเอก และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการทดสอบ 2 ครั้ง ครั้งแรกใช้นักศึกษาชายและหญิง จำนวน 424 คน ทำการทดสอบในสัปดาห์แรกของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ส่วนในการทดสอบครั้งที่สอง ใช้นักศึกษาทั้งชายและหญิงจำนวน 375 คน ทดสอบในสัปดาห์สุดท้ายของภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ โดยใช้แบบวัดทัศนคติของ Kneer มาทดสอบ ผลจากการทดสอบพบว่า ทั้ง 2 กลุ่มมีทัศนคติทางพลศึกษาที่ดี และไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

งานวิจัยภายในประเทศ

อรุณ ทองใส (2520 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษากับนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา กับสายอาชีวศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 660 คน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลานามัยของนักเรียนชายและหญิง มัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษากับสายอาชีวศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นพดล นิลเสถียร (2525 : 3, 51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อพลศึกษา ทักษะทางกีฬา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา จะเห็นคุณค่าหรือความสำคัญของการออกกำลังกาย ย่อมนำไปปฏิบัติหรือฝึกซ้อมเป็นประจำอยู่เสมอ ก็จะทำให้มีทักษะดีขึ้นด้วย หรือในทางตรงกันข้าม การที่นักเรียนได้มีโอกาสเล่นกีฬาที่ตนเองถนัดเป็นประจำอยู่เสมอจะทำให้มีทักษะในการเล่นกีฬา มีความสนุกสนานในการเล่นกีฬา ซึ่งจะมีผลทำให้เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาด้วย

ศุภชัย มั่นใจตน (2526 : 60-62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตอนปลาย ที่มีต่อวิชาพลศึกษา โดยศึกษากับนักเรียนชายและหญิง จำนวน 72 คน พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนตอนปลายมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับดี
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีคะแนนเจตคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนในกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในต่างจังหวัด มีคะแนนเจตคติทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนในภาคเหนือกับภาคใต้ มีคะแนนเจตคติทางพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิจิตร ประวีณวรกุล (2531 : 62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 สาขาวิชาพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

1. นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี
2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้น ปี เพศ และสถาบันการศึกษา ไม่มีผลต่อเจตคติของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อวิชาพลศึกษา
3. นิสิตนักศึกษาชายและหญิงที่เรียนอยู่ในสถาบันที่ต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาไม่ต่างกัน
4. นิสิตชั้นปีที่ 4 มีเจตคติที่ดีกว่านิสิตชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อดุลย์ นันทบัญญัติ (2532 : 72) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 8 โดยทำการศึกษากับนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 8 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 600 คน จาก 26 โรงเรียน 8 จังหวัด พบว่า

1. นักเรียนชายและหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 8 มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษา

2. นักเรียนชายและหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 8 มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพบูลย์ ม่วงคำ (2534 : 58) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา โดยทำการศึกษากับนักศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2533 สาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 742 คน จากวิทยาลัยเทคนิค 8 แห่ง 8 จังหวัด พบว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี

2. คะแนนเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ย วิชาพลศึกษา ดีมาก ดี ปานกลาง และไม่ดี อย่างน้อย 1 ระดับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. คะแนนเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาพลศึกษา ปานกลาง แตกต่างไปจากระดับคะแนนเฉลี่ย ดีมาก และดี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชายและหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน

2. นักเรียนชายและหญิงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 , 2 และ 3 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนมุสลิมในเขตกรุงเทพมหานคร 10 โรงเรียน จำนวน 3,209 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เลือกจากประชากรใน 10 โรงเรียน มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 420 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สัดส่วนในการสุ่มตัวอย่างตามตาราง ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจจี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 - 610) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรจำนวน 3,209 คน โดยการเปิดตาราง เลขสุ่มได้กลุ่มตัวอย่าง 420 คน

2. สุ่มกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียน 10 โรงเรียน ได้โรงเรียนละ 42 คน

3. สุ่มกลุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น ๆ ละ 14 คน คือ

มัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนชาย 7 คน นักเรียนหญิง 7 คน

มัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชาย 7 คน นักเรียนหญิง 7 คน

มัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชาย 7 คน นักเรียนหญิง 7 คน

สำหรับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

1. อิสลามวิทยาลัย
2. กาญจนวิทยา
3. เกษมพิทยา
4. ประสานวิทย์วัฒนา
5. หนองจอกพิทยานุสรณ์มัธยม
6. ศิลปวัฒนา
7. สตรีไทยมุสลิม
8. สุรียานุสรณ์

9. อัลสละฟียะฮ์วิทยาลัย

10. บางอ้อศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงปรับปรุงแบบสอบถามมาจากแบบสอบถามของ พีระ มาลีหอม (2535 : 83) และอดุลย์ นันทปัญญา (2532 : 72) โดยแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 6 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชากิจกรรมพลศึกษา
- ตอนที่ 3 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน
- ตอนที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนพลศึกษา
- ตอนที่ 5 เจตคติที่มีต่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
- ตอนที่ 6 เจตคติที่มีต่อการวัดและประเมินผล

ลักษณะแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) และปลายเปิด (Open-ended) ตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 6 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (ratingn scales) มีช่องให้เลือกตอบ 5 ช่อง โดยให้ความหมายของการประเมินค่า ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

กำหนดค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
4.50-5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50-4.49	เห็นด้วยมาก
2.50-3.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.50-2.49	เห็นด้วยน้อย
1.00-1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร และงานวิจัย ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอบถามผู้เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสร้างเครื่องมือ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. สร้างแบบสอบถามโดยดัดแปลง และปรับปรุงแบบสอบถามมาจากแบบสอบถามของพี่ระ มาลีหอม และอดุลย์ นันทปัญญา
3. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตตรวจสอบแก้ไขปรับปรุง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) ที่ใช้ในแบบสอบถาม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย
 1. นายชลิต เชียวพุ่มพวง
 2. นายทวนชัย ลมูลสว่าง
 3. อาจารย์หิรัญ ดำรงผล
 4. อาจารย์มานิช ระดังหิน
 5. นายโกวิทย์ จันทรเพ็ญ
2. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขภาษาแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)
3. นำระดับคะแนนที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาในแต่ละรายข้อมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของข้อนั้น ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าความเบี่ยง

เบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (วิรัช วรรณรัตน์, 2532 : 66)

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไข เพื่อดำเนินการต่อไป

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์จุดบกพร่องของการใช้ภาษา และหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

7. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นรายด้าน ทั้ง 6 ด้าน และรายข้อโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (a-coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .90

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอล้างชื่อจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการส่งและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้น 420 ชุด ได้รับคืน 420 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมามาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องและนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การวิจัยทางสังคม (SPSS pc+) เพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

1. นำผลตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำผลแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 6 มาแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่ได้จากคำตอบตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 6 ระหว่างนักเรียนชายกับหญิง โดยใช้สถิติที (t-test) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติที่ได้จากคำตอบตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 6 ระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 โดยใช้สถิติเอฟ (F-test) หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5. ทดสอบนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t - distribution
F	แทน	ค่า F จากการคำนวณด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวน
P	แทน	ค่าความเป็นไปได้ (Probability) ของค่าสถิติที่คำนวณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถาม เรื่อง เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา มาตรวจสอบความสมบูรณ์ได้ 420 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงดังปรากฏในตาราง 1
2. วิเคราะห์ระดับของเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามตอนที่ 2-6 ดังปรากฏในตาราง 2-8 โดยนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2-6 ระหว่างนักเรียนชายกับหญิง ด้วยสถิติที แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงดังปรากฏในตาราง 9
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2-6 ระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 10-11

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1	140	33.33
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	140	33.33
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3	140	33.33
รวม	420	100.00
2. เพศ		
ชาย	210	50.00
หญิง	210	50.00
รวม	420	100.00
3. การอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกีฬา		
อ่านประจำ	138	32.90
อ่านนาน ๆ ครั้ง	276	65.70
ไม่เคยอ่าน	6	1.40
รวม	420	100.00
4. การประกอบกิจกรรมในเวลาว่างมากที่สุด		
เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย	88	21.00
ฟังเพลง	100	23.80
ดูโทรทัศน์	48	11.40
อ่านหนังสือ	150	35.70
อื่น ๆ เช่น ปลูกต้นไม้	34	8.10
รวม	420	100.00

ตาราง 1 ต่อ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
5. คะแนนวิชาพลศึกษาของเทอมที่ผ่านมา		
A	42	10.00
B+	184	43.80
B	122	29.00
C+	10	2.40
C	45	10.70
D+	1	.20
D	12	2.90
F	4	1.00
รวม	420	100.00
6. ในการเรียนวิชาพลศึกษาท่านคิดว่าสิ่งใดมีความสำคัญมากที่สุด		
การได้เรียนกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจ	323	76.90
อาจารย์ผู้สอน	65	15.50
อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก	32	7.60
รวม	420	100.00
7. หลังจากเรียนวิชาพลศึกษาแล้วท่านคิดมีความประทับใจต่อสิ่งใดมากที่สุด		
กิจกรรมที่เรียน	291	69.30
อาจารย์ผู้สอน	41	9.80
วิธีการสอนของอาจารย์	62	14.80
คะแนนที่ได้	26	6.20
รวม	420	100.00

ตาราง 1 ต่อ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
8. ท่านคิดว่าท่านมีลักษณะตรงกับข้อใด		
ชอบเล่นกีฬาและดูกีฬา	131	31.20
ไม่ชอบเล่นกีฬาแต่ชอบดูกีฬา	226	53.80
ไม่ชอบเล่นกีฬาและไม่ชอบดูกีฬา	9	2.10
อื่น ๆ เช่น อ่านหนังสือ , เล่นดนตรี , ฟังเพลง	54	12.90
รวม	420	100.00

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากัน
2. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1, 2, 3 แบ่งตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นเพศชาย จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และเพศหญิงจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50
3. นักเรียนส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกีฬา นาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 65.70 รองลงมาคือ อ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกีฬาเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 32.90 และไม่เคยอ่านเลย คิดเป็นร้อยละ 1.40
4. เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบกิจกรรมอ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 35.70 รองลงมาคือ ฟังเพลง คิดเป็นร้อยละ 23.80 เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็น ร้อยละ 21.00 ดูโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 11.40 ประกอบกิจกรรมอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.10
5. นักเรียนได้คะแนนวิชาพลศึกษาเทอมที่ผ่านมาอยู่ในระดับ B+ คิดเป็น ร้อยละ 43.80 รองลงมาคือ ระดับ B คิดเป็นร้อยละ 29.00 ระดับ C คิดเป็นร้อยละ 10.70 ระดับ A คิดเป็นร้อยละ 10.00 ระดับ D คิดเป็นร้อยละ 2.90 ระดับ F คิดเป็นร้อยละ 1.00 ระดับ D+ คิดเป็นร้อยละ .20 ตามลำดับ
6. ในการเรียนวิชาพลศึกษานักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า การได้เรียนกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจมีความสำคัญที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.90 รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนคิดเป็นร้อยละ 15.50 อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 7.60 ตามลำดับ

7. หลังจากเรียนวิชาพลศึกษาแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่มีความประทับใจต่อกิจกรรมที่เรียน คิดเป็นร้อยละ 69.30 รองลงมาคือ วิธีการสอนของอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 14.80 อาจารย์ผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 9.80 คะแนนที่ได้ คิดเป็นร้อยละ 6.20 ตามลำดับ

8. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบเล่นกีฬา แต่ชอบดูกีฬา คิดเป็นร้อยละ 53.80 รองลงมาชอบเล่นกีฬาและดูกีฬา คิดเป็นร้อยละ 31.20 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 12.90 ไม่ชอบเล่นกีฬาและไม่ชอบดูกีฬา มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.10

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

เจตคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. จุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาพลศึกษาคือให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	3.20	1.47	ปานกลาง
2. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนานุคนทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	3.65	1.21	มาก
3. วิชาพลศึกษาช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการปฏิบัติตนให้มีสุขภาพดี	3.87	0.92	มาก
4. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างด้านศีลธรรม จรรยา	3.41	0.90	ปานกลาง
5. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างมิตรภาพได้เป็นอย่างดี	4.06	1.08	มาก
6. การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ	4.45	0.86	มาก
7. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมการเคลื่อนไหวได้อย่างปลอดภัย	3.62	0.83	มาก
8. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา	4.25	0.95	มาก
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนมีความสามัคคีในหมู่คณะ	3.98	0.87	มาก
10. ความอดทน การเชื่อฟัง การยอมรับในสิทธิของผู้อื่นเรียนรู้ได้จากวิชาพลศึกษา	3.84	0.87	มาก
11. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคน	3.60	0.88	มาก
12. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.67	0.89	มาก

ตาราง 2 ต่อ

เจตคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
13. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสม	4.38	0.88	มาก
14. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักทำงานร่วมกัน	3.81	0.81	มาก
15. นักเรียนสามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษาไปใช้ในเวลาว่างเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้	4.26	0.89	มาก
รวม	3.87	0.95	มาก

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา โดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่า ข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากมี 13 ข้อ ($\bar{X} = 3.62-4.45$) ข้อ 2,3,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15 และนักเรียนเห็นด้วยปานกลาง 2 ข้อ ($\bar{X} = 3.20-3.41$.) ข้อ 1,4

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา

เจตคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	3.90	0.94	มาก
2. การเรียนรู้กติกาในการแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา	4.36	0.79	มาก
3. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา	2.75	1.39	ปานกลาง
4. การเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบนั้นเป็นการไม่เพียงพอ	2.81	1.45	ปานกลาง
5. นักเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ	3.01	1.49	ปานกลาง
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษาควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่	3.02	1.50	ปานกลาง
7. ควรมีการสอบภาคทฤษฎีในการวิชาพลศึกษา	2.91	1.52	ปานกลาง
8. วิชาพลศึกษาควรจัดให้เป็นเพียงวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.84	1.34	มาก
9. วิชาพลศึกษาไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น	3.16	1.51	ปานกลาง
10. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เรียนหนักเกินไป	2.70	1.05	ปานกลาง
11. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้งในกีฬา	4.00	1.24	มาก
12. เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคม และชุมชน	3.21	1.12	ปานกลาง
รวม	3.30	1.28	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ค่า (S.D.=1.28) ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่าข้อที่อยู่ในระดับปานกลางคือ ข้อที่ 1,2,8 และ11

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่
นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอน

เจตคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.12	0.67	มาก
2. การสอนพลศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญในการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง	4.45	0.78	มาก
3. การสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนค้นพบความสามารถทางการกีฬาของตนเอง	4.17	0.90	มาก
4. การเป็นผู้นำชุมชนในด้านสุขภาพอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาพลศึกษา	3.83	0.76	มาก
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล	3.55	0.92	มาก
6. การฝึกกระเปาะช่วยพัฒนาความมีระเบียบวินัย	4.17	0.96	มาก
7. การสอนวิชาพลศึกษาควรใช้วิธีการสาธิตให้นักเรียนดู	4.12	0.95	มาก
8. กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจ	4.29	0.92	มาก
9. กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาบางชนิดเป็นอันตรายต่อนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ	2.14	1.14	น้อย
10. การเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทางด้านร่างกายเท่านั้น	3.09	1.26	ปานกลาง
11. นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา	3.32	1.47	ปานกลาง
12. การฝึกซ้อมนอกเวลาเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มทักษะทางพลศึกษา	4.28	0.98	มาก
13. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ	3.91	0.94	มาก
รวม	3.80	0.92	มาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่าข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.55-4.45$) มี 11 ข้อ ส่วนข้อที่ 10 และ 11 นั้นนักเรียนมีความเห็นด้วยระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09-3.32$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่
นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้าน บุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

เจตคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. ครูผู้สอนควรมีความรู้ดีและมีความถนัดในวิชาที่ตนสอน	4.53	0.86	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนควรมีบุคลิกที่น่าเคารพศรัทธาพูดจาสุภาพเหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีได้	4.36	0.82	มาก
3. ครูผู้สอนต้องให้ความรักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน	4.19	1.06	มาก
4. ครูผู้สอนควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไป	4.31	0.90	มาก
5. ครูผู้สอนควรมีสภาพอนามัยดีมีร่างกายที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคติดต่อ	4.43	0.88	มาก
6. ครูผู้สอนควรแต่งกายให้เรียบร้อยเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.34	0.82	มาก
7. ครูผู้สอนควรมีความเป็นระเบียบวินัย เข้าห้องสอนและออกจากห้องสอนตรงเวลา	4.27	0.87	มาก
8. ครูผู้สอนควรมีสภาพจิตที่ดี คือใจเย็นไม่โกรธง่ายหรืออารมณ์เสีย	4.46	0.86	มาก
9. ครูผู้สอนควรมีความเป็นประชาธิปไตย	4.38	0.86	มาก
10. ครูผู้สอนควรมีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งชั่วโมงการสอน	4.37	0.97	มาก
11. ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	4.39	0.91	มาก
12. ครูผู้สอนควรมีความเป็นกันเองกับนักเรียน	4.33	0.89	มาก
13. ครูผู้สอนที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีจะทำให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาพลศึกษา	4.31	0.91	มาก
14. ครูผู้สอนควรมีจิตวิทยาในการสอนและการปกครองชั้นเรียน	4.37	0.81	มาก
15. ครูผู้สอนที่ดีต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนได้เป็นอย่างดี	4.42	0.87	มาก
16. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง	4.39	0.95	มาก
รวม	4.36	0.89	มาก

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับบุคคลิก
ลักษณะของครูผู้สอนพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะ
เห็นได้ว่าข้อที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ ข้อ 1 ($\bar{X} = 4.53$) นอกจากนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้าน การจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

เจตคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. การจัดวัสดุอุปกรณ์ที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนและการเล่นกีฬา	4.53	0.73	มากที่สุด
2. ควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง	4.34	0.80	มาก
3. การเรียนการสอนที่มีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น	4.32	0.79	มาก
4. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหายจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนดียิ่งขึ้น	4.29	0.87	มาก
5. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพที่ดีทั้งผู้เรียนและผู้สอนด้วย	4.33	0.87	มาก
6. สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ต้องสะดวกต่อการนำมาใช้ได้ตลอดเวลา	4.41	0.84	มาก
7. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนรวม	4.37	0.95	มาก
8. วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนไม่จำเป็นต้องมีราคาแพงเกินไป	4.18	1.01	มาก
9. สถานที่สำหรับอาบน้ำและเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นต้องมี	4.08	1.15	มาก
รวม	4.31	0.89	มาก

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับ การจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่า ข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นมากที่สุดคือ ข้อ 1 ($\bar{X}=4.53$) นอกจากนั้นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาด้าน การวัดผลและประเมินผล

เจตคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน	4.45	0.76	มาก
2. การวัดผลควรมีการสอบข้อเขียนทั้งกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน	3.09	1.57	ปานกลาง
3. การวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.31	1.59	ปานกลาง
4. การสอบทักษะทางพลศึกษาควรจัดสอบให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.18	0.95	มาก
5. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาพลศึกษาได้ระดับคะแนนหรือเกรด 4 ง่ายที่สุด	3.15	1.56	ปานกลาง
6. การวัดผลประเมินผลช่วยทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.25	0.93	มาก
7. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบตก	4.24	1.00	มาก
8. การสอบในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบข้อเขียนบรรยาย	4.19	10.3	มาก
9. ระดับคะแนนในการสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน	4.22	0.97	มาก
รวม	3.89	1.15	มาก

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล วิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นได้ว่านักเรียนมีความเห็นด้วยมากคือ ข้อ 1,4,6,7,8, และ 9 ($\bar{X}=4.18-4.45$) ส่วนข้อที่นักเรียนมีความคิดเห็นปานกลางคือ ข้อ 2,3 และ 5 ($\bar{X}=3.09-3.18$)

ตาราง 8 เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อ
วิชาพลศึกษา เป็นรายด้าน

เจตคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. จุดมุ่งหมาย	3.87	0.46	ปานกลาง
2. เนื้อหาวิชา	3.31	0.38	น้อย
3. วิธีสอน	3.80	0.46	มาก
4. บุคลิกลักษณะ	4.37	0.67	มาก
5. การจัดวัสดุ	4.32	0.67	มาก
6. การวัดผลประเมินผล	3.90	0.55	มาก
รวม	3.93	0.38	มาก

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) แต่ถ้าพิจารณารายข้อจะเห็นว่าข้อที่ นักเรียนเห็นด้วยมากคือ ข้อ 3,4,5, และ 6

ตาราง 9 เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อวิชาพลศึกษาโดยรวมและ เป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

เจตคติ	ชาย N = 210		หญิง N = 210		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. จุดมุ่งหมาย	3.98	0.49	3.75	0.40	5.06**
2. เนื้อหาวิชา	3.33	0.46	3.27	0.28	1.81
3. วิธีสอน	3.76	0.46	3.84	0.46	-1.70
4. บุคลิกลักษณะ	4.26	0.63	4.47	0.69	-3.26**
5. การจัดวัสดุอุปกรณ์	4.22	0.59	4.41	0.72	-2.97**
6. การวัดผลประเมินผล	4.04	0.58	3.75	0.42	5.63**
รวม	3.93	0.40	3.93	0.35	3.41*

** $\alpha = p < .01$

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน ($t=3.41$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วแตกต่างกันในด้านที่ 1 จุดมุ่งหมาย ($t=5.06$) ด้านบุคลิกลักษณะ ($t=-3.26$) ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ ($t=-2.97$) และด้านการวัดผลและประเมินผล ($t=5.63$)

นักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยของเจตคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) และเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านเนื้อหาวิชา ส่วนนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยของเจตคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) และเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านยกเว้นด้านเนื้อหาวิชา

ตาราง 10 เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นรายด้านและรวมทุกด้านจำแนกตามระดับชั้นเรียน

เจตคติ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. จุดมุ่งหมาย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.13	1.06	5.09*
	ภายในกลุ่ม	417	87.19	0.20	
	รวม	419	89.32		
2. เนื้อหาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	2	0.32	0.16	1.13
	ภายในกลุ่ม	417	59.60	0.14	
	รวม	419	59.93		
3. วิธีสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.50	0.25	1.21
	ภายในกลุ่ม	417	87.55	0.21	
	รวม	419	88.06		
4. บุคลิก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.92	0.96	2.18
	ภายในกลุ่ม	417	185.56	0.44	
	รวม	419	187.33		
5. การจัดวัสดุ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.93	0.96	2.18
	ภายในกลุ่ม	417	184.06	0.44	
	รวม	419	185.99		
6. การวัดผล ประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	2.89	1.44	4.90*
	ภายในกลุ่ม	417	123.27	0.29	
	รวม	419	126.17		
7. รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.19	0.59	4.27*
	ภายในกลุ่ม	417	58.48	0.14	
	รวม	419	59.68		

* α =ค่า $p < .05$

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมาย ด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกด้านแล้ว นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ระดับชั้น		มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1	มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2
		3.78	3.86	3.96
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3	3.78	-	- 0.08	- 0.2
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1	3.86	- 0.08	-	- 0.1
มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	3.96	0.18	- 0.1	-

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายแตกต่างกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 , 2 และ 3

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 3,209 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 420 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างระดับชั้น (Stratified Random Sampling) และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยใช้สัดส่วนในการสุ่มตัวอย่างของเครจจีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 – 610)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 74 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบสอบถามมาจาก แบบสอบถามของนายพีระ มาลีหอม (2535 : 101) และนายอดุลย์ บัญชา (2532 : 86 – 90) แบบสอบถามนี้ได้รับการพิจารณาความถูกต้องและตรวจแก้ไขจากคณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโทและผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามซึ่งมีความเชื่อมั่น .90 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการส่งและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

วิธีการจัดการกระทำกับข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าความถี่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแยกตามระดับชั้นและเพศ

2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นทางเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน บุคลิกลักษณะของผู้สอน การจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และการวัดผลประเมินผลโดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และผลรวมในแต่ละด้านแล้วนำเสนอรูปตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อวิชาพลศึกษา แล้วนำเสนอรูปตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในแต่ละข้อ แต่ละด้าน และผลรวมทุกด้านโดยใช้สถิติที่ (t – test Independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม มีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก ในด้านเนื้อหาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา และระดับมากที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนพลศึกษา

2. การเปรียบเทียบเจตคติระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ในด้านเจตคติทั่วไปที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เนื้อหาวิชา หลักสูตร การเรียนการสอน การจัดกิจกรรม วิธีสอน บุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา และการวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

3. การเปรียบเทียบเจตคติระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 , 2 และ 3 ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในด้าน เนื้อหาวิชา หลักสูตร การเรียนการสอน การจัดกิจกรรม วิธีสอน บุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา และการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลามต่างก็มีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับดีมากโดยรวม ยกเว้นเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา และหลักสูตรพลศึกษาที่เห็นด้วยในระดับปานกลาง จึงนับว่าเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและหลักสูตรวิชาพลศึกษาในโรงเรียนที่มีนักเรียนนับถือศาสนาอิสลามเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนมีแรงจูงใจที่ดีที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนพลศึกษาอยู่แล้ว แต่ในส่วนที่ควรพิจารณาปรับปรุงคือ เนื้อหาวิชาและหลักสูตร เพราะอาจมีบางส่วนที่ทำให้นักเรียนไม่เกิดความพึงพอใจมากเท่าที่ควร เช่น อาจมีวิชาเลือกน้อยเกินไป กิจกรรมบางกิจกรรมนักเรียนไม่สะดวกต่อการเข้าร่วมด้วยอุปสรรคเรื่องการแต่งกายและศาสนบัญญัติ เช่น วิชากรีฑา ยิมนาสติก ว่ายน้ำ เป็นต้น ดังนั้นจึงควรจัดวิชาเลือกให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

ส่วนการที่นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อจุดมุ่งหมาย วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างกันนั้น นับเป็นเรื่องปกติของนักเรียนวัยนี้ที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลค่อนข้างสูงตามลักษณะของเพศ ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรจึงควรเอาใจใส่ด้วยการปรับเปลี่ยนวิชา หรือกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ให้ตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนแต่ละเพศมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับที่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 มีเจตคติแตกต่างกันบางรายการ

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้าน

1. เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ครูที่สอนพลศึกษาควรเน้นความสำคัญในการสอดแทรกด้านศีลธรรมรวมไว้กับวิชาพลศึกษา เพราะไม่ว่าเป็นวิชาใดก็ตามในจุดมุ่งหมาย 1 ใน 3 ของการเรียนการสอน คือ นักเรียนควรมีการพัฒนาด้านจิตนิสัย และเน้นความสำคัญของวิชาพลศึกษาด้วย เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไป

2. เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา หลักสูตรวิชาพลศึกษา

สำหรับในเรื่องเนื้อหาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาควรจัดกิจกรรมที่ทำให้

นักเรียนเกิดความท้อแท้ซึ่งในการเล่นกีฬา การแข่งขันกีฬาทุกประเภท นักเรียนต้องรู้จักกติกาและวิธีการเล่นกีฬานั้น ๆ และต้องสอนให้นักเรียนนำวิชาพลศึกษาไปช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคมและชุมชน

3. เจตคติที่มีต่อวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ของนักเรียนเป็นสำคัญ ครูพลศึกษาควรสอนให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกายที่ถูกวิธี ทำให้การสอนพลศึกษามีคุณค่ายิ่งขึ้น

4. เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

ครูพลศึกษาควรมีความรู้และความถนัดที่ตนสอนพร้อมทั้งให้ความรักและความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน ครูควรแต่งกายสุภาพเรียบร้อยมีบุคลิกภาพที่ดีจะทำให้นักเรียนสนใจเรียนพลศึกษา

5. เจตคติที่มีต่อวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

อุปกรณ์การเรียนการสอนควรเตรียมให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง เพราะการมีอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพดีทั้งผู้เรียนและผู้สอนก็จะมี ความสนใจที่จะเรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น

6. เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล

การวัดผลประเมินผลต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจนและการทดสอบทักษะต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน เพราะการวัดผลประเมินผลจะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นยิ่งขึ้น นักเรียนส่วนมากไม่ชอบข้อเขียนฉะนั้นครูพลศึกษาวัดผลโดยให้คะแนนปฏิบัติมาก ๆ จะดีกว่าสอบข้อเขียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อวิชาพลศึกษาในทุกเขตของการศึกษา
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษา และชั้นมัธยมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

พระราชกรณียกิจและพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล อดุลยเดชฯ

มหाराช เกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2531.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพมหานคร :

กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2520.

-----, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2524. กรุงเทพมหานคร :

กระทรวงศึกษาธิการ, 2523.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง

พ.ศ. 2533). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2535.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2520. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพมหานคร :

กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2526. "กฎบัตรระหว่างประเทศด้านพลศึกษาและการกีฬา

ขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ," ข่าวสาร

กรมพลศึกษา. 4 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2526) : 4-5.

ซูชีพ อ่อนโคกสูง. เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วรุณ

การพิมพ์, 2518.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การวัดทัศนคติ เอกสารเพื่อการวิจัยการศึกษา เล่มที่ 6. กรุงเทพมหานคร :

สำนักนายกรัฐมนตรี, 2529.

นพดล นิลเสถียร. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อพลศึกษา ทักษะทางกีฬา และ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร :

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร :

ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

พิจิตร ประวีณวรกุล. เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 4 สาขาวิชา

พลศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.

- ผาณิต บิลมาศ. คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- พงษ์ศักดิ์ พลพะวงศ์. ประวัติ ปรัชญาหลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2527.
- พรณี ช.เจนจิต. เอกสารประกอบการสอนวิชาให้คำปรึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. คู่มือประกอบการสอนวิชา วิจัย 521. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- , วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : ฟิงเกอร์ปรีน แอนด์ มีเดีย, 2535.
- พีระ มาลีหอม. เจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา. ค.ม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535. อัดสำเนา.
- ไพฑูรย์ จัยสิน. ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- ไพบุลย์ ม่วงคำ. ทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 เขตการศึกษา 6 ที่มีต่อวิชาพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2534.
- พงษ์ เกิดแก้ว. หลักการและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ผดุงวิทยาการพิมพ์, 2515.
- มานี ชูไทย. รายงานการวิจัย หลักการอิสลามที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพและ การสาธารณสุข. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ล้วน สายยศ และอัคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. หลักและวิธีสอนพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา. พระนคร : อุดมผล, 2513.
- , หลักและวิธีการสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2521.

วิรัช วรรณรัตน์. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวัดผลและการวิจัย. กรุงเทพมหานคร :

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2532.

ศักดิ์ สุนทรเสถียร. เจตคติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา, 2528.

ศุภชัย มั่นใจตน. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อวิชาพลศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ส.วาสนา ประवालพฤษ. ทัศนคติในแง่ของจิตวิทยาวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :

ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2524.

สุนีย์ ชีรดากร. จิตวิทยาการศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด, 2525.

อัจฉรา สุขารมณ. 2527. เอกสารประกอบการสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา. สถาบัน

วิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อัดสำเนา)

อัจฉรา ประไพตระกูล. เอกสารประกอบการสอนวิชาพื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2521.

อดุลย์ นันทปัญญา. เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการ

ศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.

อัดสำเนา.

Allport, G.W. "The Handbook of Social Psychology," in The Nature of Attitudes and Attitudes Change. Edited by W.J. Mcquire. Massachusetts : Addison-Wesley, 1967.

Bucher, C.A. "Fundamental of Physical Education," St. Louis : The C.V. Mosby, 1960.

Administration of School Health and Physical Education Program. St. Louis : The C.V. Mosby, 1967.

Camille, B. And C. Rosalind. Theory in Physical Education : A Fuide of program Charge. Philadelphia : Leafeliger, 1963.

Clarke, H.H. Application of Measurement to Health and Physical Education. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1967.

Good, C.V. Dictionary of Education. New York : McGraw Hill, 1959.

- Hill, C.A. "Factor's Related to The Attitude of Nine Grade Boy in Atransas Toward Physical Education," Dissertation Abstracts Intentional, (32) : 771-A; August, 1971.
- Hilztman, B. Manual of Survey of Study Habit and Attitudes. New York : The Psychological, 1965.
- Hojjati, H.S. "A Study of the Attitude Changes of High School Students toward Physical Education Activity Courses," Dissertation Abstracts International. (41) : 982-A; September, 1980.
- Johnson, R.M. "Attitude toward Physical Education", Dissertation Abstracts International. (32) : 3761-A ; January, 1971.
- Krejcie, Robert & Morgan, Darylew. Sample Size for Research Actiesties Educationals Psychological Measurement. Vol. 30, Number 3 Autumn 1970. p. 607-610.
- Liker, R.N. "A Technique for the Measurement of Attitude," in Attitude Measurement. p. 105, Chicago : Ronal McNally, 1970.
- Miranda, F.J. "The Relationship between the Domain of Personality and Attitude toward Physical Activity," Dissertation Abstracts International. (38) : 5335-A; March, 1997.
- Ray, M.C. "A Comparision of College Students Attitude Enrolied in Required of Elective Physical Education Classes," Dissertation Abstracts International (41): 2561-A; February, 1981.
- Safrit, M.J. Evaluation in Physical Education. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1973.
- Scott, W.A. "Attitude Measurement," in The Handbook of Social Psychology. p. 206-210. Massachusetts : Addiso-Wesle, 1968.
- Thurstone, L.L. Attitude can be Measured. New York : John Wiley and Sons, 1982.
- Wheeler, M.L. "The Effect of Participation in Coeducational Physical Education on student Attitude," Dissertation Abstracts International. 40 : 2546-A; November, 1979.
- Yamane, Taro. Statistics : An Introductory Analysis. New York : Harper and Row, 1967.

ภาคผนวก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาแบบสอบถาม

1. นายชลิต เขียวพุ่มพวง
ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา
2. นายทวนชัย ลมูลสว่าง
ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา
3. อาจารย์หริ่ม ดำรงผล
ผู้จัดการโรงเรียนบางอ้อศึกษา
4. อาจารย์มานะ ระดังหิน
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนบางอ้อศึกษา
5. อาจารย์โกวิทย์ จันทร์เพ็ญ
อาจารย์พลศึกษาโรงเรียนบางมดวิทยา

แบบสำรวจเพื่องานวิจัย

เรื่อง เจตคติของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง

แบบสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเจตคติของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา คำตอบของท่านไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ดังนั้นจึงขอให้ท่านตอบให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านให้มากที่สุด

แบบสำรวจนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน โปรดตอบให้ครบทั้ง 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ด้านที่ 6 เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ท่านเคยอ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกีฬาหรือไม่
 - () อ่านเป็นประจำ
 - () นาน ๆ อ่านครั้ง
 - () ไม่เคยอ่านเลย
4. เมื่อมีเวลาว่างท่านจะประกอบกิจกรรมอะไร
 - () เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย
 - () ฟังเพลง
 - () ดูโทรทัศน์
 - () อ่านหนังสือ
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ)
5. คะแนนวิชากิจกรรมพลศึกษาของท่านที่ผ่านมาอยู่ในระดับใด

() A	() B+
() B	() C+
() C	() D+
() D	() F
6. ในการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ท่านคิดว่าสิ่งใดมีความสำคัญมากที่สุด
 - () การได้เรียนกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจ
 - () อาจารย์ผู้สอน
 - () อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ)
7. หลังจากเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาแล้ว ท่านมีความประทับใจต่อสิ่งใดมากที่สุด
 - () กิจกรรมที่เรียน
 - () อาจารย์ผู้สอน
 - () วิธีการสอนของอาจารย์
 - () คะแนนที่ได้
 - () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. ท่านคิดว่าท่านมีลักษณะตรงกับข้อใด

- () ชอบเล่นกีฬาและดูกีฬา
 () ไม่ชอบเล่นกีฬาแต่ชอบดูกีฬา
 () ไม่ชอบเล่นกีฬาและไม่ชอบดูกีฬา
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 กรอบแบบสอบถามที่มีต่อวิชาพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่ามากน้อยเพียงใด

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. จุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาพลศึกษาคือให้สามารถทำไป ได้ในชีวิตประจำวันได้					
2. วิชาพลศึกษามีคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา					
3. วิชาพลศึกษาช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลัก การปฏิบัติตนให้มีสุขภาพดี					
4. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างด้านศีลธรรม จรรยา					
5. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างมิตรภาพได้ เป็นอย่างดี					
6. การออกกำลังกายมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและ รักษาสุขภาพ					
7. การเรียนวิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมการเคลื่อนไหวได้ อย่างปลอดภัย					
8. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา					
9. วิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนมีความสามัคคีใน หมู่คณะ					

ด้านที่ 1 เจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
10. ความอดทน การเชื่อฟัง การยอมรับในสิทธิของผู้อื่นเรียนรู้ได้จากวิชาพลศึกษา					
11. ความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน					
12. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง					
13. การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสม					
14. วิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักทำงานร่วมกัน					
15. นักเรียนสามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษาไปใช้ในเวลว่างเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 เจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น					
2. การเรียนรู้กติกาในการแข่งขันเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา					
3. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์					
4. การเรียนวิชาพลศึกษาสัปดาห์ละ 1 หรือ 2 คาบนั้นเป็นการไม่เพียงพอ					
5. นักเรียนให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ					
6. หลักสูตรวิชาพลศึกษาควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาใหม่					
7. ควรมีการสอบภาคทฤษฎีในการวิชาพลศึกษา					
8. วิชาพลศึกษาควรจัดให้เป็นเพียงวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย					
9. วิชาพลศึกษาไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น					
10. วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เรียนหนักเกินไป					
11. เนื้อหาวิชาพลศึกษาควรได้จัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความรู้สึกรบรื่นในกีฬา					
12. เนื้อหาวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง สังคม และชุมชน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 3 เจตคติที่มีต่อวิธีการสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ					
2. การสอนพลศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญในการออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง					
3. การสอนพลศึกษาช่วยให้นักเรียนค้นพบความสามารถทางการกีฬาของตนเอง					
4. การเป็นผู้เฝ้าชุมชนในด้านสุขภาพอนามัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาพลศึกษา					
5. กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนเลือกตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล					
6. การฝึกระเบียบแถวช่วยพัฒนาความมีระเบียบวินัย					
7. การสอนวิชาพลศึกษาควรใช้วิธีการสาธิตให้นักเรียนดู					
8. กิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจ					
9. กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาบางชนิดเป็นอันตรายต่อนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแอ					
10. การเรียนวิชาพลศึกษาเหมาะสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทางด้านร่างกายเท่านั้น					
11. นักกีฬาของโรงเรียนควรได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาพลศึกษา					
12. การฝึกซ้อมนอกเวลาเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มทักษะทางพลศึกษา					
13. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 4 เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของผู้สอน วิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ครูผู้สอนควรมีความรู้ดีและมีความถนัดในวิชาที่ตนสอน					
2. ครูผู้สอนควรมีบุคลิกที่น่าเคารพศรัทธาพูดจาสุภาพ เหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีได้					
3. ครูผู้สอนต้องให้ความรักความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน					
4. ครูผู้สอนควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลทั่วไป					
5. ครูผู้สอนควรมีสภาพอนามัยดีมีร่างกายที่แข็งแรงและ ไม่เป็นโรคติดต่อ					
6. ครูผู้สอนควรแต่งกายให้เรียบร้อยเหมาะสมกับกิจกรรม การเรียนการสอน					
7. ครูผู้สอนควรมีความเป็นระเบียบวินัย เข้าห้องสอนและ ออกจากห้องสอนตรงเวลา					
8. ครูผู้สอนควรมีสภาพจิตที่ดี คือใจเย็นไม่โกรธง่ายหรือ อารมณ์เสีย					
9. ครูผู้สอนควรมีความเป็นประชาธิปไตย					
10. ครูผู้สอนควรมีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งชั่วโมงการสอน					
11. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน					
12. ครูผู้สอนควรมีความเป็นกันเองกับนักเรียน					
13. ครูผู้สอนที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีจะทำให้นักเรียนสนใจเรียน วิชาพลศึกษา					
14. ครูผู้สอนควรมีจิตวิทยาในการสอนและการปกครองชั้น เรียน					
15. ครูผู้สอนที่ดีต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนได้เป็น อย่างดี					
16. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรเป็นผู้ที่มีวุฒิทางพลศึกษา โดยตรง					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 5 เจตคติที่มีต่อการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การจัดวัสดุอุปกรณ์ที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนและการเล่นกีฬา					
2. ควรจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง					
3. การเรียนการสอนที่มีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น					
4. วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ปลอดภัยไม่ชำรุดเสียหายจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนดียิ่งขึ้น					
5. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมในการเรียนการสอนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพที่ดีทั้งผู้เรียนและผู้สอนด้วย					
6. สถานที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ต้องสะดวกต่อการนำมาใช้ได้ตลอดเวลา					
7. นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นส่วนรวม					
8. วัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนไม่จำเป็นต้องมีราคาแพงเกินไป					
9. สถานที่สำหรับอาบน้ำและเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นต้องมี					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 6 เจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจน					
2. การวัดผลควรมีการสอบข้อเขียนทั้งกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน					
3. การวัดผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
4. การสอบทักษะทางพลศึกษาควรจัดสอบให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน					
5. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาพลศึกษาได้ระดับคะแนนหรือเกรด 4 ง่ายที่สุด					
6. การวัดผลประเมินผลช่วยทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น					
7. การวัดผลประเมินผลในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบตก					
8. การสอบในวิชาพลศึกษาไม่ควรมีการสอบข้อเขียนบรรยาย					
9. ระดับคะแนนในการสอบเป็นการวัดความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาทั่ว ๆ ไป (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

วรรณ จันทรเพ็ญ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาววรรณ ชื้อสกุล จันทรเพ็ญ

เกิดวันที่ 18 เดือนเมษายน พุทธศักราช 2505

สถานที่เกิด

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 11 หมู่ 9 ตำบลนากระตาม อำเภอบ้านไร่

จังหวัดชุมพร

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์สอนพลศึกษา

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบางอ้อศึกษา แขวงบางอ้อ

เขตบางพลัด จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521 มัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนท่าแซะรัษฎาภิเศก จังหวัดชุมพร

พ.ศ. 2523 มัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนวัดน้อยใน

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2525 ป.กศ.สูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร

จังหวัดชุมพร

พ.ศ. 2528 กศ.บ. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

พ.ศ. 2542 กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีต่อวิชาพลศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

วรรณา จันทรพิชญ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2543

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 420 คน จากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 โรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's scales) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีความเชื่อมั่น .90 หลังจากตรวจสอบแล้วได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จำนวน 420 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่นับถือศาสนาอิสลาม มีเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากในด้านเนื้อหาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา และในระดับมากที่สุดคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนพลศึกษา
2. การเปรียบเทียบเจตคติระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ในด้านเจตคติทั่วไปที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา เนื้อหาวิชา หลักสูตร การเรียนการสอน การจัดกิจกรรมและวิธีสอน บุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา และการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. การเปรียบเทียบเจตคติระหว่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 , 2 และ 3 ที่นับถือศาสนาอิสลาม ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ในด้านเนื้อหาวิชา หลักสูตรการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมวิธีสอน บุคลิกลักษณะของอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา และการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ISLAMIC JUNIOR HIGH SCHOOL
STUDENTS ' ATTITUDE ON LEARNING OF PHYSICAL EDUCATION

AN ABSTRACT

By

WANNA CHANPEN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2000

The purpose of this study were to investigate and compase Islamic junior high school students' attitude on learning of physical education. The 420 junior high school students in 10 school in Bangkok Metroploitan were the sample size , They were selected by stratified random sampling. The questionnaire , which was constructed by the researcher herself and had reliability .90 , was used to collect data. After the questionnaires retusned , they were 420 , or 100 % completed , and then were analyzed into frequency , percentage , mean , standard deviation t-test and one way analysis of variance.

The results were as follow :

1. Islamic junior high school students had high level attitude in the aspects of content of curriculum , activities , test and measurement in physical education , and the highest level in the aspect of teaching activities and teaching methods in physical education.
2. There were significantly difference at .01 level between Islamic junior high school students in attitude of males and females in the aspects of general attitude on learning of physical education , content , curriculum , activities , teaching methods , physical educators' personality , and measurement and evaluation in physical education.
3. There were significantly difference at .05 level between grade 7 , 8 and 9 Isalamic students in the aspects of content , curriculum , activities , teaching method , physical educators' personality , and measurement and evaluation in physical education.